

شورای امنیت

توزیع: عمومی

۹ مارچ ۲۰۱۱

اصل: انگلیسی

وضعیت در افغانستان و پیامد های آن برای صلح و امنیت بین المللی

گزارش سرمنشی

اول. مقدمه

۱. این گزارش بر اساس قطعنامه شماره ۶۴/۱۱ مجمع عمومی و قطننامه شماره ۱۹۱۷ (۲۰۱۰) شورای امنیت سازمان ملل متحد ارائه شده است که طی آن شورا از من خواسته است تا در مورد انکشافات در افغانستان هر سه ماه گزارش دهم.

۲. این گزارش یک معلومات تازه را در مورد فعالیت های هیئت معاونت سازمان ملل متحد در افغانستان (یوناما) ارائه میکند و وضعیت در این کشور را از زمان ارائه گزارش قبلی ام که بتاريخ ۱۰ دسامبر ۲۰۱۰ (A/65/612-S/2010/6300) ارائه گردید بررسی میکند. ضمیمه گزارش شامل ارزیابی پیشرفت در راستای معیارها و شاخص های قطعنامه شماره ۱۸۶۸ (۲۰۰۹) شورای امنیت از زمان گزارش مؤرخ ۱۰ مارچ ۲۰۱۰ من (A/64/705-S/2010) میباشد. معیارهایی که بر اساس آنها پیشرفت ها پیگیری شده است، اندکی نسبت به موارد ارائه شده در گزارش من به شورای امنیت در ۲۲ سپتامبر (A/64/364/2009/475) تجدید نظر شده است. آنها اکنون در مطابقت به اهداف و شاخص های توافق شده در کنفرانس های بین المللی در مورد افغانستان، که در ۲۸ جنوری ۲۰۱۰ در لندن و در ۲۰ جولای ۲۰۱۰ در کابل برگزار شد و مرسوم به پروسه کابل اند و همچنین مأموریت یوناما تنظیم شده اند.

دوم. انکشافات امنیتی و سیاسی

الف. وضعیت امنیتی

۳. تعداد رویداد های امنیتی همانند سال های گذشته قابل توجه بوده است که به تعداد ۱۶۶۴ رویداد در ماه جنوری ۲۰۱۱ در مقایسه با طور اوسط رویداد های ماهانه ۱۶۲۰ رویداد در سال ۲۰۱۰ و ۹۶۰ رویداد در سال ۲۰۰۹ به وقع پیوسته است. بخشی عمده رویداد ها را درگیری های مسلحانه و استفاده از مواد انفجاری جاسازی شده تشکیل میدهد. در پایان سال ۲۰۱۰، حملات انتحاری به طور اوسط ۸.۲ در هفته در مقایسه با طور اوسط ۶.۲ درصد در هفته تا سال ۲۰۰۹ باقی ماند. اختطاف و ترور ها در دو ماه اخیر سال ۲۰۱۰ تا ماه جنوری ۲۰۱۱ ادامه یافت. شهر قندهار در جنوب کشور و مناطق اطراف آن مرکز چنین رویداد ها با وقوع ۲۰ حمله انتحاری و ۳۳ مورد ترور که در شهر اتفاق افتاد باقی ماند که این شهر محور تمرکز فعالیت نیروهای ملی دفاعی و امنیتی افغانستان و نیروهای کمک به امنیت (آیساف) نیز بود.

۴. نیروهای ملی دفاعی و امنیتی افغانستان و نیروهای نظامی بین المللی عملیات های شانرا تشدید بخشیده اند. طبق گزارش، نیروهای طرفدار حکومت تلفاتی را به فرماندهان سطح میانی شبکه های عناصر مخالف دولت وارد کرده اند. تعداد ولسوالی های تحت کنترل شورشیان کاهش پیدا کرده است، و در مناطق اطراف ولایت های کندز و بلخ، عملیات مشترک نیروهای ملی دفاعی و امنیتی افغانستان و نیروهای آیساف عناصر مخالف حکومت را بیجا کرده است. در پاسخ، عناصر مخالف حکومت عملیات های شانرا در مناطق که در آنجا قبلا جنگ وجود نداشت وسعت میدهند. در نوامبر ۲۰۱۰، تعداد ۱۱ ولسوالی دیگر بعنوان مناطق دارای خطر بلند و سه ولسوالی دیگر بعنوان مناطق دارای خطر بلندتر برای فعالیت

های سازمان ملل متحد تثبیت شدند. این نه تنها شامل مناطق همجوار با ولسوالی هایی است که مدت هاست کانون تمرکز شورشیان بوده است، بلکه به طور فزاینده ای شامل مناطقی در شمال نیز میباشد

۵. در نتیجه افزایش سرعت عملیات امنیتی در ولایت های شمال و غرب کشور، تعداد فزاینده ای از عناصر ضد دولتی به دنبال پیوستن به برنامه های ادغام مجدد محلی هستند. در واکنش، شورشیان به طور فزاینده ای به کسانی حمله می کنند که از طریق برنامه مصالحه و ادغام مجدد با دولت پیوستند. در حالی که دستاوردهای نظامی در شمال افغانستان پایدار ارزیابی می شود، دسترسی به این مناطق برای بسیاری از مؤسسات ملکی، از جمله سازمان ملل متحد، به دلیل تاکتیک های نامتقارن که توسط گروه های کوچک باقی مانده از عناصر ضد دولتی به کار گرفته شده است، همچنان محدود خواهد بود.

۶. در ولایت های جنوبی، نیروهای ملی دفاعی و امنیتی افغانستان و نیروهای نظامی بین المللی از پیشرفت در با ثبات سازی مناطقی که قبلاً توسط شورشیان کنترل میشد گزارش دادند. شورشیان در واکنش به از دست دادن مناطق با کمپین نامتقارن خشونت و ارباب پاسخ داده اند. به دلیل افزایش میزان کشف مواد انفجاری جاسازی شده و همکاری بیشتر مردم، شورشیان استفاده از حملات انتحاری را افزایش داده اند که تأثیر آن بر افراد ملکی و مؤسسات کمک رسانی بیشتر بدون تفکیک است. در عین حال، شورشیان به حمله به نهاد های دولتی و امنیتی ادامه داده اند. نمونه این تلاش ها یک حمله انتحاری در ماه جنوری بود که در آن معاون والی قندهار کشته و همچنین دو حمله بزرگ هماهنگ شده علیه دو محل تلاشی پولیس در همان شهر در ماه فبروری و یک حمله انتحاری در یک بانک بالای کارمندان دولتی در جلال آباد و همچنین در ماه فبروری بود.

۷. در کابل، نیروهای ملی دفاعی و امنیتی افغانستان که به طور فزاینده ای مؤثر هستند، حملات شورشیان را محدود می کنند. اگرچه در سال ۲۰۱۰ در مجموع ۱۳ حمله انتحاری در پایتخت (در مقایسه با ۱۲ حمله در سال ۲۰۰۹) رخ داد، اما بین ماه های مارچ و دسامبر ۲۰۱۰، هیچ حمله انتحاری در مرکز شهر رخ نداد. با آنهم، در ۲۸ جنوری و ۱۴ فبروری ۲۰۱۱، مهاجمان انتحاری به اهداف بزرگتری را که در آنجا هم افغان ها و هم پرسونل بین المللی رفت و آمد می کردند، مورد حمله قرار دادند. حمله اول منجر به کشته شدن ۱۰ نفر و زخمی شدن ۱۷ نفر افراد ملکی شد و حمله دوم منجر به کشته شدن دو محافظ مسلح شد که تلاش کردند مهاجمان را متوقف کنند. در حالی که هر دو رویداد گواه قصد آشکار شورشیان برای حمله به داخل پایتخت است، هر دو نیز سطح پایین تری از توانایی را در طرح ریزی و اجرای حملات شان نشان می دهند.

۸. نشست مقدماتی ۱۶ جنوری برای کمیته دائمی امنیتی بعدی مورد مشترک هماهنگی و نظارت، بلند بردن کمیت مجاز پولیس ملی افغانستان از ۱۳۴۰۰۰ به ۱۷۰۰۰۰ نیرو و کمیت اردوی ملی افغانستان را از ۱۷۱۶۰۰ به ۱۹۵۰۰۰ نیرو تا ماه نوامبر ۲۰۱۲ پیشنهاد کرد. در ماه جنوری ۲۰۱۱، کمیت واقعی نیرو های ملی دفاعی و امنیتی افغانستان به شرح ذیل بود: ۱۵۲۰۰۰ اردوی ملی و ۱۱۸۰۰۰ پولیس ملی افغانستان. یوناما همچنان بر اهمیت استخدام براساس شایستگی و توازن قومی در سراسر کشور و همچنان فراهم کردن آموزش از طریق سازمان پیمان اتلانتیک شمالی (ناتو) در افغانستان و قوماندانی مشترک انتقال مسولیت های امنیتی و مأموریت پولیس اتحادیه اروپا در افغانستان تأکید کرد.

۹. در ماه جنوری ۲۰۱۱، وزیر امور داخله استراتژی جدید پولیس ملی را امضا کرد که به دنبال آن پلان ملی پولیس آماده میشود. این استراتژی رهنمودهایی را برای انکشاف مستمر و افزایش قابلیت عملیاتی وزارت در راستای اولویت های استراتژیک پنج ساله آن ارائه می کند. اینها شامل آموزش و تعلیم، انکشاف رهبری پولیس، مبارزه با فساد، بهبود معیار های زندگی و شرایط کاری پولیس، بازنگری ساختاری تشکیلاتی، و ایجاد یک سیستم تشویقی و تدابیر انضباطی است.

۱۰. یوناما به ارائه مشوره به دولت افغانستان و نیروی های بین المللی کمک به امنیت یا آیساف در مورد ابتکارات پولیس در محل، از جمله پولیس محلی افغانستان، ادامه می دهد تا اطمینان حاصل شود که اقدامات مناسب برای اطلاع رسانی به جامعه اتخاذ شده و تدابیر فرماندهی و کنترل قبل از ایجاد قطعات جدید پولیس محلی رویدست گرفته شود. در ماه فبروری

۲۰۱۱، مرحله هفتم ابتکار پولیس محلی افغانستان از سوی وزارت امور داخله تصویب شد که زمینه استفاده تعداد ۱۵۷۰۰ نفر را تحت این برنامه فراهم کرد.

۱۱. تصمیم دولت افغانستان برای انحلال شرکت‌های امنیتی خصوصی و انتقال مسئولیت‌های محافظتی به نیروی محافظت عامه وزارت امور داخله افغانستان تا پایان سال ۲۰۱۰ به دلیل مشکلات در ایجاد مکانیزم‌های انتقال از قراردادهای موجود با شرکت‌های امنیتی خصوصی به تعویق افتاد. نماینده ویژه من، جامعه بین‌المللی و ناتو حمایت خود را از طرح انحلال تمام شرکت‌های امنیتی خصوصی و به عهده گرفتن مسئولیت امنیتی توسط نهاد‌های افغانستان ابراز کرده‌اند. همه طرف‌ها به کار خود ادامه می‌دهند تا مکانیزمی را ایجاد کنند که بر امنیت سازمان‌های بین‌المللی یا توانایی مراجع تمویل‌کننده بین‌المللی برای ارائه کمک‌های لازم تأثیر منفی نگذارد.

ب. نتایج انتخابات

۱۲. پس از تأیید نتایج انتخابات ۱۸ سپتامبر ۲۰۱۰، یک تعداد از کاندید‌های قدرتمند به دلیل از دست دادن آراء بر اساس آمار کمیسیون مستقل انتخابات و یا به دلیل رد صلاحیت بنابر شواهد در تقلب، کرسی‌های پارلمان را بدست نیاروندند.

۱۳. چندین کاندید ناموفق از تقلب و سلب حق رای به دلیل نامی در حوزه‌های انتخاباتی‌شان، عمدتاً در ولسوالی‌هایی که عمدتاً پشتون هستند، شکایت کردند. علیرغم تأیید نتایج انتخابات توسط کمیسیون مستقل انتخابات، لوی سارنوالی یک روند تحقیق را آغاز کرد و دوسیه صدها شکایت را جمع‌آوری کرد. در نتیجه ۱۴ نفر از مقامات انتخاباتی توسط اداره لوی سارنوالی به عنوان شریک تقلب معرفی شدند و در ۱۳ دسامبر دوسیه آنها به ستره محکمه ارسال شد. در ۲۱ دسامبر، ستره محکمه ایجاد یک محکمه خاص موقت را با صلاحیت بررسی شکایات ناشی از انتخابات، از جمله مواردی که توسط لوی سارنوال جمع‌آوری شده بود، اعلام کرد. کمیسیون مستقل انتخابات و کمیسیون شکایات انتخاباتی صلاحیت محکمه در مورد انتخابات را رد کردند و استدلال کردند که بر اساس قانون اساسی و قانون انتخابات، تصمیم این دو نهاد در مورد مسائل انتخاباتی قطعی است. در ۲۲ دسامبر، شورای امنیت یک بیانیه مطبوعاتی صادر کرد که در آن از اعلام نتایج نهایی استقبال کرد و مشتاقانه خواست تا تمام نهاد‌های افغانستان در چارچوب حوزه‌های صلاحیت مشخص شده خود مطابق با قوانین مربوطه و قانون اساسی افغانستان به فعالیت خود ادامه دهند.

۱۴. در ۱۹ جنوری، رئیس‌جمهور کرسی بنابر درخواست محکمه خاص که زمان بیشتری برای تکمیل کار خود خواسته بود، خواستار تأخیر یک ماهه در افتتاح پارلمان شد که قرار بود در ۲۳ جنوری افتتاح شود. اکثریت نمایندگان تازه منتخب پارلمان، با نشان دادن وحدت قومی و سمتی، خواستار افتتاح پارلمان طبق برنامه شدند. یوناما و جامعه بین‌المللی بر ضرورت افتتاح به موقع پارلمان تأکید کردند تا قوای اجرائیه، مقننه و قضاییه بتوانند به اجرای وظایف خود ادامه دهند.

۱۵. طی یک سلسله ملاقات‌ها بین رئیس‌جمهور، اعضای منتخب پارلمان و کاندیدان ناموفق، که در آن نماینده ویژه من نیز ابراز آمادگی برای همکاری کرد، تفاهمی حاصل شد که منجر به افتتاح شورای ملی در ۲۶ جنوری توسط رئیس‌جمهور کرسی شد. با آنهم، اختلافات قوه اجرائیه و مقننه در تفسیر نقش محکمه خاص همچنان ادامه دارد که بر تنش فزاینده میان آنها افزوده است.

۱۶. مراسم افتتاح پارلمان در ۲۶ جنوری مجلس سفلی (ولسی جرگه) و مجلس علیا (مشرانو جرگه) را در یک جلسه مشترک گرد هم آورد، اگرچه یک سوم سناتورهای مشرانو جرگه، یعنی ۳۴ سناتوری که قرار است توسط رئیس‌جمهور انتصاب شوند، هنوز انتخاب نشده بودند. رئیس‌جمهور کرسی در سخنرانی افتتاحیه خود بر اهمیت وحدت ملی و افزایش

خودکفایی تاکید کرد که مورد استقبال اعضای پارلمان قرار گرفت. رئیس جمهور از نمایندگان پارلمان خواست تا به نگرانی های شهروندان از همه اقوام رسیدگی کنند.

۱۷. در ۳۱ جنوری، ۶۰ روز پس از تأیید نتایج، کمیسیون شکایات انتخاباتی مطابق قانون منحل شد. کمیسیون در آخرین بیانیه مطبوعاتی خود نسبت به عواقب تلاش برای مداخله غیرقانونی در نتایج نهایی انتخابات هشدار داد. بر اساس قانون انتخابات، دارایی ها و صلاحیت های کمیسیون شکایات انتخاباتی به کمیسیون مستقل انتخابات منتقل شد. در هفته آخر ماه جنوری، هر دو نهاد تمرینات دروس آموخته شده را انجام دادند، که باید به کمک به گفتگوی ملی در مورد چگونگی تقویت نهادهای انتخاباتی و پیگیری اصلاحات با هدف مقرون به صرفه و پایدار کردن انتخابات در افغانستان کمک کند.

۱۸. در ۱۴ فبروری، بازرسان لوی سارنوالی همراه با چندین افسر پولیس وارد مقرر کمیسیون مستقل انتخابات در کابل شدند و دستور دادند که تمامی دیپو های صندوق های رأی و مرکز اطلاعات کمیسیون مستقل انتخابات مهر و لاک شود. دیپو های کمیسیون مستقل انتخابات حاوی صندوق های رأی نیز در چندین ولایت دیگر در سراسر کشور مهر و لاک شد. در همان روز کمیسیون مستقل انتخابات با صدور بیانیه ای آمادگی خود را برای همکاری با مقامات قضایی اعلام کرده و ضمناً از اقدامات اخیر لوی سارنوالی، ابراز نگرانی کرد. در ۱۵ فبروری، یوناما اعلامیه ای صادر کرد که در آن نگرانی خود را نسبت به رویدادهای روز قبل که می تواند استقلال نهادهای انتخاباتی در افغانستان را تضعیف کند، ابراز کرد. در ۲۰ فبروری، لوی سارنوالی کتبا به کمیسیون مستقل انتخابات اطلاع داد که رییس اجرایی کمیسیون مستقل انتخابات و یکی از کمیشنرهای آن را به دلیل همکاری ناکافی با محکمه خاص "تعلیق" کرده است. کمیسیون مستقل انتخابات پاسخ داد که بر اساس قانونی که این افراد انتصاب شده اند، تنها دفتر رئیس جمهور می تواند اینها را برکنار یا تعلیق کند. اقدام لوی سارنوالی را باید در چارچوب تلاش های محکمه خاص برای انجام بازشماری آرا در چندین ولایت دانست، روندی که کمیسیون مستقل انتخابات به دلایل قانونی و عملی آن را رد کرده است.

۱۹. از زمان افتتاح پارلمان، شورای ملی جدید به انتخاب روسای دو مجلس تمرکز کرده اند. در ۲۷ جنوری، ۶۵ سناتور از جمع ۶۸ سناتور از سوی شوراهای ولایتی به مشرانو جرگه انتصاب شدند و در غیاب ۳۴ سناتور انتصابی از سوی رئیس جمهور، معاون قبلی مشرانو جرگه، مسلم یار را بعنوان رئیس جدید مشرانو جرگه منصوب کردند. در ولسی جرگه، جایی که رئیس به جای اجماع با رأی گیری انتخاب میشود، بحث های طولانی در مورد انتخاب رئیس ولسی جرگه صورت گرفت. پس از ۱۶ جلسه رأی گیری که در مجموع ۱۸ نامزد شرکت داشتند، حاجی عبدالروف ابراهیمی، از قوم ازبک از ولایت کندز، در ۲۷ فبروری بعنوان رئیس ولسی جرگه انتخاب شد.

۲۰. در ۱۹ فبروری، رئیس جمهور کرزی لس ۳۴ نفر از سناتور های انتصابی، از جمله ۱۸ سناتور قبلی و ۱۶ سناتور جدید را به مشرانو جرگه ارائه کرد.

۲۱. پروژه برنامه انکشافی سازمان ملل متحد (UNDP) که تحت آن کمک های انتخاباتی ارائه شده است، اکنون بر تحکیم ظرفیت نهادهای انتخاباتی، حفظ حافظه نهادی، تداوم آنها و تقویت استقلال آنها متمرکز شده است. این پروژه به دنبال تقویت ظرفیت های تخنیک و عملیاتی نهادها و ایجاد یک اداره انتخاباتی پایدارتر است که کمتر به حمایت بین المللی وابسته باشد. مراجع تمویل کننده حمایت خود را از تمدید بدون هزینه پروژه UNDP تا ۳۰ جون ۲۰۱۱ ابراز کرده اند، که تا زمانی که پروژه جدید حمایت از UNDP ایجاد شود، به عنوان پل ارتباطی عمل خواهد کرد.

ج. ادغام مجدد/مصالحه

۲۲. تلاش های صلح و ادغام مجدد توسط دولت افغانستان، از جمله تلاش های شورای عالی صلح و برنامه صلح و ادغام مجدد افغانستان، همچنان در حال افزایش است. در جریان دوره گزارش دهی، شورای عالی صلح برای افزایش آگاهی

و حمایت از پروسه صلح، بازدیدهای بلندپایه ای از قندهار، هرات، جلال آباد و اسلام آباد انجام داد. یوناما، از طریق گروه حمایتی سلام، به آن مأموریت ها کمک های لوژستیکی ارائه کرد. سفر شورای عالی صلح به پاکستان از تاریخ ۴ الی ۸ جنوری ۲۰۱۱، تمرکز مقامات افغانستان را بر سهیم ساختن منطقه در تلاش های ادغام مجدد و مصالحه برجسته کرد. در جریان این سفر توافق شد که یک کمیته مشترک صلح توسط پاکستان و افغانستان برای پیشبرد تلاش های ادغام مجدد و مصالحه در افغانستان ایجاد شود. شورای عالی صلح بین تاریخ ۲۲ و ۲۵ فبروری از ترکیه بازدید کرد تا گفتگوهای خود را در مورد مصالحه با کشورهای منطقه ادامه دهد. دارالانشای مشترک برنامه صلح و ادغام مجدد افغانستان و شورای عالی صلح نیز برای ارائه معلومات و حمایت از مدیریت رویدادهای خاص ادغام مجدد از چندین ولایت افغانستان بازدید کردند.

۲۳. کمیته های صلح و ادغام مجدد ولایتی اکنون در ۲۷ ولایت ایجاد شده است که شامل مقامات دولتی و نمایندگان جامعه و مذهبی میباشد. اهداف اولیه آنها اطلاع رسانی، فعالیت های اعتمادسازی، مذاکرات و حل و فصل شکایات است. بودجه لازم برای کمیته ها فراهم شده است و هم اکنون کار خود را آغاز کرده اند. در ۹ فبروری، اعضای کمیته های صلح و ادغام مجدد ولایتی از ولایت های ننگرهار، کنر، نورستان و لوگر از زندان های پروان بازدید کردند تا شرایط بازداشت عناصر محکوم ضد حکومت را مشاهده کنند. کمیته های ولایتی صلح و ادغام مجدد ولایت بلخ در دو منطقه متاثر از شورش در ولسوالی های بلخ و چهاربولک فعالیت های اطلاع رسانی را آغاز کردند و در آنجا جلساتی را با جوامع و فرماندهان پیشین برگزار کردند و از آنها خواستند که از پروسه صلح حمایت کنند.

۲۴. گروه های مسلح، که در مواقعی شامل ده ها مرد یا کمتر از آن میباشند، به پیوستن به پروسه ادغام مجدد، به ویژه در ولایت های کمتر متاثر از جنگ در شمال، ادامه می دهند. به گفته دارالانشای مشترک، تا کنون ۹۶۰ مرد به این پروسه پیوسته اند. این پیشرفت به ترکیبی از تلاش های نیروهای ملی دفاعی و امنیتی و اطلاع رسانی مقامات ولایتی نسبت داده می شود و نشانه تشویق کننده مالکیت و رهبری از سوی مقامات افغان است. با آنهم، در برخی مناطق، موفقیت این تلاش باعث شده است که شورشیان کمپاین ارباب خود را علیه جوامع و افرادی که مصالحه با دولت را انتخاب کرده اند، افزایش دهند.

۲۵. در سطح ملی، کمیته نظارت مالی، نهادی که به دارالانشای مشترک گزارش می دهد و متشکل از وزیر مالیه، رئیس اجرائیه برنامه صلح و ادغام مجدد افغانستان و دو تمویل کننده دوره ای است، هفت پروژه را تا کنون منظور کرده است. شش پروژه قرار است بخش هایی را در وزارتخانه ها و ادارات برای حمایت از انکشاف برنامه ایجاد کند. یک پروژه مابین پکی نیز برای تطبیق در بادغیس تصویب شده است که افراد ادغام مجدد بخشی از نیروی کار را تشکیل می دهند.

۲۶. برنامه انکشافی سازمان ملل متحد یا UNDP در حال ارائه کمک های تخنیکی به دارالانشای مشترک برای تطبیق برنامه صلح و ادغام مجدد افغانستان است و یکی از سه پنجره اصلی برای انتقال کمک های مالی بین المللی به مبلغ ۷۲ میلیون دلار را مدیریت می کند. ظرفیت دارالانشای مشترک با حمایت تخصصی بین المللی و ملی در زمینه های پالیسی سازی، برنامه ریزی و خدمات عملیاتی تقویت شده است. برنامه انکشافی سازمان ملل متحد یا UNDP همچنین دارالانشای مشترک را در عملی سازی کمک های مالی به ۸ ولایت حمایت کرده است و کار در ۱۳ ولایت دیگر کار در حال انجام است. تیمی از کارشناسان از دولت و UNDP در حال فعال سازی پروژه های کوتاه مدت و دراز مدت پایدار برای حمایت از دولت در اجرای موفقیت آمیز برنامه صلح و ادغام مجدد افغانستان هستند.

۲۷. اولین نشست کمیته فرعی خاص صلح و ادغام مجدد کمیته دائمی امنیتی بورد مشترک هماهنگی و نظارت در ۲۲ جنوری با حضور برهان الدین ربانی رئیس شورای عالی صلح و وزیر استانکزی از برنامه صلح و ادغام مجدد افغانستان برگزار شد. برنامه در این نشست، آنها خاطر نشان کردند که مخالفان مسلح به طرح های اخیر صلح علاقه نشان داده اند و افزودند که برای ایجاد اعتماد به تلاش های بیشتر نیاز است. آنها تأکید کردند که شاخص مهم بهبود محسوس در وضعیت امنیتی

است، نه تعداد جنگجویان مجدداً ادغام شده. آنها همچنین پیچیدگی های ایجاد اجماع برای یک پروسه سیاسی و از نظر اجرای برنامه را تصدیق کردند.

د. همکاریهای منطقه ای

۲۸. در جریان دوره گزارشدهی، دولت افغانستان به تلاش های همکاری با کشورهای منطقه در زمینه های امنیتی، انکشاف اقتصادی و تجارت ادامه داد. در عشق آباد، در ۱۱ دسامبر ۲۰۱۰، رئیس جمهور کرزی در امضای توافقنامه بین دولتی و چارچوب توافقنامه خط لوله گاز برای خط لوله گاز ترکمنستان - افغانستان - پاکستان - هند که گاز طبیعی را از ترکمنستان از طریق افغانستان، پاکستان و هند انتقال خواهد داد، شرکت کرد. در جریان دوره گزارشدهی، موافقتنامه تجارت ترانزیتی افغانستان و پاکستان به طور رسمی تصویب شد.

۲۹. رئیس جمهور کرزی در یازدهمین نشست سازمان همکاری اقتصادی (ایکو) در استانبول در ۲۳ دسامبر شرکت کرد. وی آمادگی افغانستان را برای تطبیق دیدگاه ایکو در سال ۲۰۱۵ که ایجاد منطقه تجارت آزاد در منطقه را پیش بینی می کند، اعلام کرد و خواهان افزایش سرمایه گذاری ایکو و رشد سکتور خصوصی شد. رئیس جمهور آمادگی افغانستان برای پیوستن به بانک تجارتی و انکشافی ایکو را اعلام کرد.

۳۰. در پنجمین نشست سه جانبه روسای جمهور افغانستان، پاکستان و ترکیه که در ۲۴ دسامبر ۲۰۱۰ در استانبول برگزار شد، روسای جمهور ترکیه و پاکستان حمایت خود را از پروسه کابل ابراز کردند. روسای جمهور موافقت کردند که به تعامل خود در چارچوب همکاریهای سه جانبه در زمینه های انکشاف، آموزش، تعلیم، ارتقای ظرفیت ادارات و همکاری امنیتی ادامه دهند. آنها اعلام کردند که قصد دارند اولین مانور نظامی سه جانبه زنده در جنگ شهری را از ۱۹ تا ۲۷ مارس ۲۰۱۱ در استانبول برگزار کنند. رئیس جمهور کرزی در ۲ و ۳ فبروری نیز از هند دیدن کرد و در نشست انکشاف پایدار دهلی شرکت کرد.

۳۱. زلمی رسول وزیر امور خارجه در ۲۷ و ۲۸ جنوری از پاکستان بازدید کرد. در یک کنفرانس مطبوعاتی مشترک، تشکیل کمیسیون مشترک به عنوان بخشی از پروسه مشورتی دوجانبه برای مبارزه با تروریسم اعلام شد. این کمیسیون توسط وزرای خارجه رهبری می شود و دیپلمات های ارشد، مقامات نظامی و اطلاعاتی و معاون رئیس شورای عالی صلح در آن حضور خواهند داشت. در جریان این سفر، ایجاد یک پروسه مشورتی بین کمیسیون پلان پاکستان و وزارت اقتصاد افغانستان نیز به منظور بررسی پروژه های سودمند متقابل مورد توافق قرار گرفت.

۳۲. افغانستان و ایران گفتگوهای خود را در مورد همکاری های دوجانبه، به ویژه در رابطه با تلاش های مبارزه با مواد مخدر، کارگران مهاجر و ساخت راه آهن ادامه دادند. این دوره گزارشدهی شاهد پلانگذاری برای اولین نمایشگاه تجارتی ایران و افغانستان در ماه مارچ در تهران برگزار می شود نیز بود.

۳۳. نماینده خاص من در ۱۸ و ۱۹ جنوری از تهران بازدید کرد و در آنجا با مقامات ارشد ایرانی در مورد ترانزیت مواد سوخت به افغانستان از ایران، حضور حدود ۲۰۱ تا ۲ میلیون مهاجرین افغان بدون مدرک در ایران و کنترل مواد مخدر گفتگو کرد. در جریان سومین سفر خود به پاکستان از ۸ تا ۱۱ فبروری، نماینده خاص من و همکارانش در مورد نقش یوناما در حمایت از تلاش های تحت رهبری افغان ها برای یک پروسه صلح فراگیر بحث کردند.

سوم. حقوق بشر

۳۴. یوناما به تعداد ۷۱۲۰ نفر تلفات ملکی مربوط به جنگ (۲۷۷۷ کشته و ۴۳۴۳ زخمی) را در سال ۲۰۱۰ ثبت کرده است که در مقایسه به سال ۲۰۰۹ یک افزایش ۱۹ درصدی داشته است. عناصر مخالف دولت مسئول تعداد ۵۴۴۶ نفر تلفات ملکی (۷۶ درصد مجموع تلفات ملکی) و عملیات نیروهای طرفدار دولت منجر به تعداد ۸۴۰ نفر تلفات ملکی (۱۲ درصد مجموع تلفات ملکی) بوده اند. ۱۲ درصد باقی مانده تلفات ملکی به هیچ از طرف ها نسبت داده نشده است. افزایش کلی تلفات ملکی در سال ۲۰۱۰ را میتوان به افزایش استفاده از مواد انفجاری جاسازی شده، ترورهای هدفمند توسط عناصر ضد دولتی و تشدید عملیات نظامی به ویژه در ولایت های جنوبی نسبت داد. اگرچه تعداد نیروهای نظامی بین المللی در سال ۲۰۱۰ افزایش یافت، اما تلفات ملکی مرتبط با این نیروها در مقایسه با سال ۲۰۰۹، ۲۱ درصد کاهش یافت.

۳۵. بیشترین تلفات ملکی در مناطق جنوب و جنوب شرق رخ داده است. مواد انفجاری جاسازی شده در کنار جاده های پر رفت و آمد و حملات انتحاری توسط عناصر ضد دولتی در مناطق ملکی عامل بیشترین تعداد کشته و زخمی شدن افراد ملکی بوده است. حملات انتحاری با هدف قرار دادن کاروان ها، ساختمان ها و پرسونل نیروهای طرفدار دولت نیز منجر به تلفات ملکی شد. عناصر ضد دولتی همچنین از حملات انتحاری با هدف قرار دادن مکان های ملکی مانند حمله بالای سوپرمارکت کابل در ۲۸ جنوری (به پاراگراف ۷ بالا مراجعه کنید) استفاده کردند. نیروهای طرفدار دولت از حملات هوایی و حملات شبانه برای هدف قرار دادن عناصر ضد دولتی استفاده کردند که گاهی منجر به تلفات ملکی و خسارات مالی میشد. آیساف و مقامات دولتی به بررسی ادعاهای غرامت ادامه دادند و تحقیقات مشترک را در مورد بیشترین رویداد های تلفات ملکی آغاز کردند.

۳۶. پس از پخش گزارش یوناما در مورد شیوه های سنتی زیان بار و تطبیق قانون منع خشونت علیه زنان در دسامبر ۲۰۱۰، این ماموریت با نمایندگان دولت، جامعه مدنی و سایر طرف های گفتگو از پایان دادن به چنین اقدامات و بهبود مکانیزم های حفاظتی حمایت کرد. صندوق جمعیت سازمان ملل متحد (UNFPA)، با هماهنگی وزارت امور داخله و پولیس اتحادیه اروپا، یک رهنمود آموزشی را برای جلوگیری از خشونت علیه زنان تهیه و منتشر کرد. آکادمی پولیس افغانستان اکنون این رهنمود را در نصاب تعلیمی خود شامل کرده است.

۳۷. در ماه جنوری، دولت افغانستان مسوده مقررۀ مربوط به مراکز حفاظت از زنان را منتشر کرد و خواستار کنترل کامل دولت بر خانه های امن زنان شد. مراکز حفاظت از زنان و خانه های امن، خدمات مهمی را برای زنان و دختران آسیب پذیری که در افغانستان با خشونت و آزار مواجه هستند، ارائه می کنند. در حالی که مسوده این مقررۀ گامی مثبت در جهت تصدیق اهمیت و تعیین معیارها برای مراکز حمایت از زنان است و شامل برخی از مقررات حساس جنسیتی است، در عین حال شامل مقرراتی است که برای سازمان های حقوق بشر و حقوق زنان نگران کننده است. گروپ کاری اصلاح قانون اجراءات جزایی که توسط وزارت عدلیه به منظور تسهیل اظهار نظر کارشناسان افغان و بین المللی در مورد مسوده قوانین و مقررات جزایی ایجاد شد و شامل نمایندگان اداره لوی خارنوالی، وزارت امور داخله، وزارت عدلیه و کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان است، اصلاحاتی را برای رسیدگی به این نگرانی ها در مسوده مقررۀ پیشنهاد کرده است تا مورد بررسی دولت قرار گیرد.

۳۸. دولت افغانستان در حال تکمیل کردن گزارش خود به کمیته منع تبعیض علیه زنان است. نهاد سازمان ملل متحد برای برابری جنسیتی و توانمندسازی زنان (UN-Women) از وزارت امور خارجه برای هماهنگی و مدیریت تهیه گزارش از طریق آموزش و مشوره میان وزارت ها در مورد مسوده حمایت می کند.

۳۹. جمعیت زندان های افغانستان همچنان در حال افزایش است. در سال ۲۰۰۱، تنها ۶۰۰ زندانی در سراسر کشور وجود داشت. تا ماه اکتوبر ۲۰۰۷، این رقم به ۱۰۶۰۴ رسید. ارقام رسمی از ماه جنوری ۲۰۱۱ نشان میدهد که در زندان مرکزی در مجموع ۱۸۹۷۰ زندانی محکوم و غیر محکوم از جمله ۵۹۷ زن و ۲۸۱ کودک نگهداری میشود. این افزایش جمعیت زندانها بر سیستم ازدحام که برای حدود ۱۰۰۰۰ زندانی طراحی شده بود، فشار می آورد.

۴۰. بازداشت خودسرانه توسط مجریان قانون و نیروهای امنیتی افغانستان همچنان یک نگرانی است که بر حاکمیت قانون و اعتماد عامه نسبت به عدالت و نهاد های امنیتی تأثیر منفی می گذارد. یوناما همچنان ادعاهایی مبنی بر بدرفتاری، بازداشت طولانی بدون اتهام یا محاکمه، بازداشت بدون ارتباط و عدم دسترسی به وکیل مدافع در زندان های اداره امنیت ملی و وزارت عدلیه دریافت کرد. بهبود در شرایط و برخورد با زندانیان در برخی از زندان ها، به ویژه در جاهایی که پروژه های ظرفیت سازی و زیرساختی رخ داده است مشاهده شده است. در اواخر سال ۲۰۱۰، ریاست امنیت ملی یک کمیسیون نظارتی را برای بررسی شرایط و ادعاهای بدرفتاری با زندانیان در زندان ها در سراسر کشور ایجاد کرد.

۴۱. تلاش ها برای تقویت مشارکت جامعه مدنی در پروسه های صلح، ادغام مجدد و مصالحه افزایش یافته است. یوناما مشارکت جامعه مدنی را در مورد مسائل عدالت انتقالی در چارچوب برنامه صلح و ادغام مجدد افغانستان تسهیل کرد. گروه های جامعه مدنی دادخواهی کردند که پیشنهادات ارائه شده در کنفرانس ماه نوامبر ۲۰۱۰ آنها در مورد صلح، عدالت و مصالحه، که با حمایت مشترک یوناما برگزار شد، باید اجرا شود. درخواست گفتگوی منظم از شورای عالی صلح و دارالانشای مشترک آن صورت گرفت. یوناما بیشتر از تلاش های جامعه مدنی برای کمک به کمیته های صلح و ادغام مجدد ولایتی حمایت کرد. هدف مشترک این است که اطمینان حاصل شود که مکانیزم های برنامه صلح و ادغام مجدد افغانستان، قربانیان نقض جدی حقوق بشر را از دسترسی به عدالت در حال و آینده محروم نسازد.

۴۲. یوناما و مراجع تمویل کننده بین المللی با دولت همکاری کرد تا به تعهدات پروسه کابل برای ایجاد یک مکانیزم تمویل بودجه دولتی برای کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان عمل کنند. این مکانیزم برای محافظت از استقلال مالی و عملیاتی کمیسیون در نظر گرفته شده است. در ۱۳ دسامبر ۲۰۱۰، وزارت مالیه اعلام کرد که دولت یک میلیون دلار به کمیسیون اختصاص داده است و مشروط به تصویب بودجه سال ۲۰۱۱/۲۰۱۲ از سوی پارلمان است.

۴۳. در ۳۰ جنوری ۲۰۱۱، پلان عمل برای جلوگیری از استخدام افراد زیر سن قانونی در نیروهای امنیتی ملی افغانستان توسط وزیر امور خارجه و نماینده خاص در حضور نماینده خاص من در امور اطفال و درگیری های مسلحانه، خانم رادیکا کوماراسوامی به امضاء رسید. دولت متعهد شد که از استخدام افراد زیر سن قانونی در اردو، پولیس، امنیت ملی و نیروهای پولیس محلی جلوگیری کند. همچنین دولت به رسیدگی به مسائل مربوط به خشونت جنسی علیه اطفال توسط نیروهای امنیتی و قتل و معلولیت آنها در تضاد با قوانین بین المللی بشردوستانه تعهد کرد. نماینده خاص من در امور اطفال و درگیری های مسلحانه از شورای علما، شورای عالی صلح، آیساف، نماینده ارشد ملکی ناتو، مراجع تمویل کننده و فعالان حقوق بشر تعهداتی را برای حمایت از این پلان عمل به دست آورد. شورای عالی صلح بر ضرورت معرفی ادغام مجدد اطفال به برنامه صلح و ادغام مجدد و مشارکت در گفتگو با بازیگران غیردولتی در مورد آزادی فوری اطفال از صفوف آنها تأکید کرد.

۴۴. در ۱۸ جنوری ۲۰۱۱، کمیته حقوق اطفال گزارش اولیه افغانستان در مورد تطبیق کنوانسیون حقوق اطفال را بررسی کرد. یک هیئت بلندپایه دولتی به ریاست معین وزارت عدلیه به همین مناسبت به ژینو سفر کرد. بحث بر عدم هماهنگی درک شده و مالکیت دولت بر بسیاری از قوانین، پالیسی ها، استراتژی ها و برنامه های مرتبط با اطفال متمرکز بود.

۴۵. کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان، حمیده برمکی، کمیشنر حقوق اطفال خود را در حمله ۲۸ جنوری در کابل از دست داد. خانم برمکی نقش مهمی در پیشبرد توافقات بین دولت و سازمان ملل متحد برای جلوگیری از سوء استفاده جنسی از اطفال و استخدام افراد زیر سن قانونی در نیروهای امنیتی ملی افغانستان ایفا کرده است.

۴۶. وزارت معارف با همکاری صندوق اطفال سازمان ملل متحد (یونیسف)، از ۴۰۰۰ کمیته های مدیریت مکاتب در مناطق ناامن حمایت می کند، جایی که تقریباً ۳۰۰ باب مکاتب از ۶۷۰ مکتبی که در سال های اخیر توسط شورشیان بسته شده بودند، بازگشایی شده اند. وزیر معارف معتقد است که این نشان دهنده یک تغییر مهم نسبت به گذشته است و مخالفان مسلح ظاهراً موضع خود را در مورد تحصیل دختران تغییر داده اند.

۴۷. به درخواست دولت افغانستان، دفتر خدمات پروژه ای سازمان ملل متحد (UNOPS) برنامه حمایت از معلولین افغانستان را در ماه جنوری ۲۰۱۱ ایجاد کرد. این برنامه چند ساله در حمایت از وزارت های کار، امور اجتماعی، شهدا و معلولین، معارف و صحت عامه در راستای تطبیق پلان عمل ملی معلولین افغانستان تطبیق می گردد. این برنامه به دولت در رشد ظرفیت و ساختارهای مورد نیاز خود برای افزایش دسترسی و تطبیق خدمات برای معلولین در سراسر افغانستان کمک میکند.

چهارم. تطبیق پروسه کابل و انسجام کمک ها

۴۸. در جریان دوره گزارشدهی، دولت افغانستان به تطبیق پروسه کابل ادامه داد. یکی از عناصر کلیدی این پروسه، ایجاد ۲۲ برنامه اولویت ملی است، که در اصل چارچوب برنامه اولویت بندی انکشافی افغانستان است. این برنامه ها بر اساس فعالیت های جاری و برنامه های ملی، مانند برنامه همبستگی ملی، که توانایی خود را در ارائه نتایج ملموس نشان داده اند، شکل میگیرند. ساحات فعالیت جدید نیز شامل ایجاد یک چارچوب پالیسی و قانونی برای حمایت از رشد صنایع استخراجی در افغانستان میباشد. هر برنامه اولویت ملی یک استراتژی سه ساله را تعیین میکند که برنامه های قابل تطبیق، جدول زمانی و تامین مالی مورد نیاز از سوی مراجع تمویل کننده است. یکی از چالش های مشخص شده توسط دولت در ایجاد برنامه های ملی در چارچوب زمانی تعیین شده در کنفرانس ماه جنوری ۲۰۱۰ کابل، ظرفیت محدود تخنیکي آن است.

۴۹. شش برنامه اولویت ملی طرح و هزینه آنها تأمین شده است و مشورت ها با مراجع تمویل کننده آغاز شده است. دو برنامه از این برنامه های دارای اولویت (در مورد مدیریت مالی عامه و اصلاحات اقتصادی و در مورد برنامه صلح و ادغام مجدد افغانستان) منظور و تطبیق آنها آغاز شده است. دولت و جامعه بین المللی برنامه مدیریت مالی عمومی را برای اجرای موفقیت آمیز سایر برنامه ها حیاتی میدانند. بدون ظرفیت مؤثر برای طرح ریزی و تطبیق بودجه، توانایی وزارتخانه های دولتی برای تطبیق و ارائه خدمات دارای اولویت به مردم با محدودیت های شدید مواجه خواهد شد. مدیریت مؤثر مالی عامه یکی از پیش شرط های مراجع تمویل کننده برای هدایت کردن وجوه مالی به بودجه اصلی دولت است. تجربه برنامه دارای اولویت تا به امروز ارزش مشورت زود هنگام بین وزارت های ذیربط و شرکای همکار مراجع تمویل کننده را برای حصول اطمینان از توافق نظر و تعهد کمک مالی از اولویت های دولت را نشان میدهد.

۵۰. در ماه فبروری، رئیس جمهور کرزی مراجع تمویل کننده بین المللی خواست تا به عنوان یک اولویت از اصلاحات خدمات ملکی برای تضمین حکومتداری خوب و ارائه خدمات اساسی حمایت کنند. پیشرفت در تطبیق پروسه کابل مستلزم تلاش مجدد و هماهنگ در حمایت از ظرفیت مالی و اداری عامه در تمام سطوح حکومت در سال ۲۰۱۱ خواهد بود.

۵۱. تعهد شرکای بین المللی به انتقال تدریجی ۵۰ درصد کمک های انکشافی از طریق بودجه افغانستان و عیار ساختن ۸۰ درصد کمک ها با برنامه های دارای اولویت دولت همچنان یک موضوع کلیدی برای دولت و مراجع تمویل کننده است. در آماده سازی نهایی شدن بودجه ملی برای سال ۱۳۹۰ افغانستان (۲۱ مارچ ۲۰۱۱ تا ۱۹ مارچ ۲۰۱۲) که در ۸ فبروری به پارلمان ارائه شد، دولت گفتگوهای دوجانبه را با تمام شرکای انکشافی در مورد تعهدات مالی جاری و برنامه ریزی شده انجام داد. شرکای بین المللی نسبت به ادامه عدم وجود برنامه کشوری صندوق بین المللی پول (IMF) ابراز نگرانی کرده اند که می تواند تامین مالی برای انکشاف و تحقق تعهدات همسویی را مختل کند. ایجاد یک برنامه جدید همچنان به توافق بین دولت و صندوق بین المللی پول در مورد نحوه برخورد با کابل بانک که ورشکسته اعلام شده است، بستگی دارد. یک هیئت صندوق بین المللی پول در اواسط ماه فبروری برای ادامه مذاکرات با دولت از کابل بازدید کرد. اگرچه توافق بر سر این اصل وجود داشت که سریع ترین راه حل بحران، فروش بانک است، اما توافقی در مورد نحوه تامین مالی فروش وجود ندارد. در غیاب برنامه صندوق بین المللی پول، حدود ۷۰ میلیون دالر در برابر برنامه تشویقی صندوق امانتی بازسازی افغانستان، که مستقیماً فعالیت های دولت را در حمایت از حکومتداری اقتصادی و اصلاحات پالیسی تمویل می کند، می تواند متوقف شود. پرداخت

های آینده در برابر تامین مالی هزینه های جاری صندوق امانتی بازسازی افغانستان نیز در حال بحث است. اگر توافقی در مورد کابل بانک و شرایط یک برنامه کشوری جدید صندوق بین المللی پول حاصل نشود، مراجع تمویل کننده دوجانبه ممکن است مجبور شوند کمک های خود را به حالت تعلیق درآورند یا تغییر مسیر دهند.

۵۲. اهمیت حفظ تمایل و تحرک سیاسی در راستای اجندای دارای اولویت انکشافی دولت در رسیده گی با چالش های امنیتی، سیاسی و حکومتی یکی از دلایل نشست وزراً در جلال آباد بود که توسط دولت از تاریخ ۱۰ تا ۱۲ فبروری سازمان دهی شد. در این نشست ۲۲ وزیر کابینه و مقامات ارشد گرد هم آمدند تا پیشرفت در برنامه های ملی و تطبیق بودجه را بررسی کنند و همچنین در مورد پروسه انتقال بحث کنند. مبنای بررسی و بحث دولت، چارچوب نظارتی است که توسط وزارت مالیه بر اساس برنامه های عمل ۱۰۰ روزه برای هر برنامه دارای اولویت ملی ایجاد شده است. این چارچوب نظارتی شامل پیشرفت تعهدات دولت در کنفرانس های لندن و کابل در سال ۲۰۱۰ است که مبنای ارزیابی توسط بورد مشترک هماهنگی و نظارت را تشکیل میدهد.

۵۳. انتقال مسئولیت های امنیتی به رهبری افغانستان یا پروسه انتقال، یکی از عناصر کلیدی پروسه گسترده تر کابل، در ماه های اول سال ۲۰۱۱ تحرک بیشتری گرفت. انتخاب اولین گروه از نامزدهای پروسه انتقال بر اساس ارزیابی های ماهانه ولایتی و ولسوالی صورت می گیرد که توسط ناتو/آیساف و دولت به رهبری دکتر اشرف غنی، رئیس کمیسیون هماهنگی پروسه انتقال انجام میشود. دکتر غنی با حمایت یوناما از بامیان، هرات، بادغیس و بدخشان برای ارزیابی شرایط سیاسی، امنیتی، انکشافی و حکومتداری و شناسایی تهدیدها، خطرات و فرصت ها در هر ولایت بازدید کرد. ناتو/آیساف و همتایان افغان آنها بر ماهیت مثبت همکاری و اجماع نزدیک در مورد آمادگی ولسوالی ها، ولایات و شاروالی ها برای انتقال تاکید کرده اند.

۵۴. پذیرفته شده است که پایداری پروسه انتقال بستگی به میزانی پیشرفت در بخش انکشافی، حاکمیت قانون و حکومتداری دارد. دولت تاکید کرده است که پروسه انتقال گامی در تحول گسترده تر به سوی یک دولت موثر افغانستان است که از طریق مشارکت های طولانی مدت با جامعه جهانی حمایت می شود. پیوند بین پروسه انتقال و اولویت های انکشاف ملی افغانستان در جریان نشست فوق الذکر وزراً مورد بحث قرار گرفت که در آن نشست اتفاق نظر وجود داشت که سه سال آینده فرصتی حیاتی برای هماهنگ کردن تلاش های دولت و جامعه بین المللی در قبال مجموعه مشخصی از اولویت ها ارائه می کند که از طریق برنامه های ملی که منافع ملموس را برای مردم در مراکز شهری و جوامع روستایی افغانستان به ارمغان می آورد. همچنین نیاز به تمرکز بیشتر و تلاش هماهنگ در حمایت از انکشاف زیربنا ها مورد تاکید قرار گرفت. موضوع دیگری که توسط دولت تاکید شده است، نیاز به اجتناب از ایجاد ساختارها و پروسه های موازی در جریان پروسه انتقال، به ویژه در سطح ولایتی است. اهمیت کلیدی در جریان پلان گذاری پروسه انتقال شیوه ای است که تیم های بازسازی ولایتی با مقامات محلی در سطح ولایت و ولسوالی همکاری نمایند و فعالیت ها و تأمین وجوه مالی شانرا با اولویت های دولت و میکانیزم های بودجوی هماهنگ سازند و به تدریج کار های باقی مانده را با ادارات افغانستان منتقل کنند.

۵۵. یوناما از تطبیق فیصله های دولت و پروسه پلان گذاری مشترک ناتو/آیساف/دولت حمایت می کند. رویکرد ماموریت یوناما نسبت به پروسه انتقال بر سه اصل استوار است: مالکیت و رهبری افغان، پایداری به عنوان مبنای برای پلان گذاری و تطبیق، و همکاری بین بازیگران عمده. ادارات، منابع مالی و برنامه های سازمان ملل در افغانستان در حال بررسی فعالیت های سکتوری و حضور ولایتی خود هستند تا مناطقی را که در آنها مزیت نسبی دارند، بر اساس دسترسی و نیاز نسبی و تمرکز بر ولایات ضعیف اما باثبات، شناسایی کنند. در این ساحت، سازمان ملل متحد تلاش های خود را برای حمایت از مقامات محلی در شناسایی و پلان گذاری برای اولویت ها و نیازمندیهای محلی و هماهنگی مؤثر بازیگران انکشاف محلی تقویت خواهد کرد.

۵۶. یوناما به تحقق پلان گذاری منسجم و ارائه کمک ها بر اساس اصل مالکیت توسط افغان ها و رهبری هماهنگی کمک ها ادامه داد. ماموریت یوناما با نوبت با وزارت مالیه در بر عهده گرفتن مسئولیت سازماندهی جلسات هفتگی روسای

ادارات های کمک کننده و حمایت از مشورت ها تحت رهبری دولت با شرکای کمک کننده در مورد برنامه های دارای اولویت ملی، از جمله از طریق معرفی نهاد های رابط از مراجع تمویل کننده برای هماهنگی نظریات شرکای همکار بین المللی همکاری میکنند. تعدد میکانیزم های رسمی و غیررسمی هماهنگی کمک ها در کابل یک چالش را به وجود آورده است.

یوناما با دارالانشای بورد مشترک هماهنگی و نظارت در وزارت مالیه و با مراجع تمویل کننده همکاری می کند تا یک سیستم هماهنگی کارآمدتر ایجاد کند تا گفت و گوی منظم با وزارتخانه های مرتبط و شرکای کمک کننده فراهم کند و نقش نظارتی مستحکم هماهنگی مشترک را همانطوری که در پروسه کابل پیش بینی شده است تسهیل کند.

۵۷. لایحه وظایف تجدید نظر شده برای بورد مشترک هماهنگی و نظارت، مشارکت نمایندگان جامعه مدنی و بخش خصوصی را فراهم میکند. یوناما از شبکه های جامعه مدنی افغانستان در ایجاد مکانیزمی برای نمایندگی منظم آنها در بورد مشترک هماهنگی و نظارت همکاری کرده است. در ایجاد برنامه های دارای اولویت ملی، وزارت مالیه با حمایت یوناما، یک گروپ کاری را برای مشورت با نهاد جامعه مدنی ایجاد کرده است که بسیاری از آنها شرکای اصلی تطبیق کننده در سطح محلی خواهند بود. پروسه مشابهی اکنون برای شبکه های بخش خصوصی در حال انجام است.

۵۸. در سطح ولایتی، دفاتر یوناما به همکاری نزدیک با شوراهای انکشافی ولایتی، وزارت اقتصاد و گروه های کاری تحت رهبری وزارت ذریبیط برای حمایت از هماهنگی پلان گذاری انکشافی ولایتی و حمایت هماهنگ از تیم های بازسازی ولایتی و مراجع تمویل کننده ادامه میدهند. دفاتر ساحوی یوناما در ولایت های کاپیسا، پروان و وردک ورکشاپ هایی را با شوراهای انکشافی ولایتی و گروپ های کاری سکتوری برگزار کردند تا درک کارکردها و روابط مربوطه را در هماهنگی پلان گذاری و ارائه برنامه های انکشاف افزایش دهند. در ولایت پکتیا، دفاتر ساحوی یوناما با مقامات محلی و تیم های بازسازی ولایتی برای ایجاد طرزالعمل ها توافق شده برای تطبیق پروژه ها کار کردند، که اکنون به سایر ولایت ها در جنوب شرق وسعت داده خواهد شد. در ولایت هرات، دفتر ساحوی یوناما با والی و نماینده گان وزارت های ذریبیط در قسمت بررسی میکانیزم ها برای هماهنگی کمک ها در سطح ولایت همکاری کرد.

۵۹. یک گام مهم در حمایت از هماهنگی کمک ها به رهبری دولت، تقویت هماهنگی میان خود ادارات سازمان ملل متحد مطابق به درخواست رئیس جمهور کرزی از من در کنفرانس کابل است. اولین گام در این راستا، ایجاد یک چارچوب استراتژیک منسجم است. پروسه ایجاد چارچوب استراتژیک منسجم بر اقدامات طرح شده از طریق چارچوب کمک به انکشاف سازمان ملل متحد و مأموریت یوناما استوار است و اصول محوری و اقدامات بشردوستانه سازمان ملل را در نظر می گیرد. معیارهای تعیین تمرکز چارچوب استراتژیک منسجم در افغانستان، هماهنگی با پروسه کابل، مزیت نسبی سازمان و ایجاد فضا برای همکاری میان سازمان ها بود. پنج ساحة اولویت مشخص شد: صلح، مصالحه و ادغام مجدد، حکومتداری و حاکمیت قانون، حقوق بشر، معیشت پایدار، و صحت مادران و نوزادان. علاوه بر این، تیم کشوری سازمان ملل متحد، تحت رهبری نهاد برابری جنسیتی و توانمندسازی زنان UN-WOMEN، تطبیق پلان عمل ملی برای زنان افغانستان را در ولایت دایکندی تحت رویکرد "سازمان ملل متحد واحد" به صورت آزمایشی آغاز کرد. یک پلاتفورم مشترک از فعالیت های ۱۶ اداره سازمان ملل متحد تصویب شد و ایجاد یک پلان تطبیقی مشترک برای این منظور در حال انجام است. رسیده گی سریع به نیازمندیهای عاجل صحتی و رفاهی توسط یونیسف، سازمان صحتی جهان (WHO) و صندوق جمعیت سازمان ملل متحد (UNFPA) ارائه شد. مطابق با اصل رهبری و مالکیت افغان ها، با وزارت امور زنان در بسیج سازی ۱۲ وزارتخانه و اداره دولتی برای تعامل با مقامات محلی دایکندی و شناسایی اقدامات مشخص برای رسیده گی به نیازمندیهای محلی همکاری صورت گرفت.

پنجم. مساعدت های بشردوستانه

۶۰. در جریان دوره تحت بررسی، نیاز های بشری در افغانستان همچنان بالا است. وضعیت امنیتی در حال فروپاشی، مانع دسترسی به افراد نیازمند می شود. تنها نصف کشور در دسترس سازمان های بشری قرار دارند. نگرانی های جدی محافظتی

در گزارش من در مورد کودکان و منازعات مسلحانه در افغانستان (S/2011/55) مورد تاکید قرار گرفته است. در نتیجه بارش کم برف در این زمستان، خطر جدی خشکسالی توام با سیلاب های غافلگیر کننده وجود دارد. بیجاشدگی و موانع انسجام دوباره بازگشت کنندگان، یکی از نگرانی هاست. در حال حاضر تقریباً ۸ میلیون نفر نیازمند کمک های غذایی و یک میلیون نفر دیگر نیازمند کمک های اضطراری کشاورزی اند. به منظور رسیدگی به نیاز های بشری در حال افزایش، تیم کشوری بشردوستانه در سال ۲۰۱۱ درخواست تلفیقی را بر روی فعالیت های نجات دهنده زندگی و نجات معیشت، آمادگی برای شرایط اضطراری و برنامه ریزی اضطراری متمرکز کرد. درخواست تلفیقی برای افغانستان، به دنبال ۶۵۷ میلیون دلار است، که در حال حاضر ۳۱ درصد آن تامین شده است.

۶۱. افغانستان دارای بالاترین میزان مرگ و میر مادران در جهان است که از هر یازده زن یکی در معرض خطر مرگ ناشی از حاملگی و یا زایمان قرار دارد. از هر پنج کودک یکی قبل از رسیدن به سن پنج سالگی میمیرد. UNFPA, UNICEF, WHO و بانک جهانی، و برنامه مشترک ملل متحد در زمینه اچ آی وی/ایدز (UNAIDS) یک برنامه اقدام مشترک ۲۰۱۱ - ۲۰۱۳ را ایجاد می کنند، تا وزارت صحت عامه را در قسمت بهبود صحت مادران و کودکان نوزاد کمک کند. همینطور یک موضوع اصلی چهارچوب استراتژیک یکپارچه است.

۶۲. برنامه جهانی غذا WFP در بین ماه های دسمبر ۲۰۱۰ و فبروری ۲۰۱۱ به فراهم سازی کمک های غذایی هدفمند ادامه داد. تقریباً ۲۶۰۰۰۰ کودک مکتب بیسکویت های تقویتی را دریافت کردند؛ بیشتر از ۳۰۰۰۰۰ خانم و گروه های منزوی از طریق فعالیت های غذا برای آموزش، و ۶۰۰۰۰۰ دینفع از طریق برنامه های غذا برای کار حمایت شدند. و تقریباً ۲۵۰۰۰ مریض های توبرکلوز کمک دریافت کردند. به عنوان بخشی از ابتکار خرید برای پیشرفت، برنامه جهانی غذا (WFP) گندم را از کشاورزان کوچک خریداری کرده و از تولید محلی بیسکویت های تقویتی حمایت می کند. برنامه جهانی غذا (WFP) ۱۳۰۰۰ تن گندم تولید شده داخلی را از وزارت زراعت، آبیاری و مالداري خریداری کرد تا از توسعه ذخایر غلات استراتژیک افغانستان حمایت کند.

۶۳. در طی نه سال گذشته در مجموع ۵.۵ میلیون مهاجر به افغانستان بازگشتند، بیش از بیست درصد کل جمعیت. دفتر کمیشنری عالی پناهندگان سازمان ملل متحد (UNHCR) تخمین می زند که تعداد زیادی از بازگشت کنندگان (احتمالاً ۴۰ درصد) هنوز نیاز به حمایت در راستای ادغام مجدد دارند و اکثراً (احتمالاً ۲۸ درصد) نیاز شدید به کمک های بشر دوستانه دارند. UNHCR پروژه های آزمایشی نظارتی را برای تعیین میزان شدت این نیاز و پیشرفتی که در زمینه انسجام مجدد بازگشت کنندگان حاصل شده است، آغاز کرده است. در جریان دوره های گزارش دهی، کمیشنری عالی سازمان ملل متحد برای پناهندگان (UNHCR) در بازگشت ۳۵۱ فرد داوطلب افغان و در سال ۲۰۱۰ اقلام غیر غذایی اساسی را توزیع و بسته های زمستانی را به ۳۵۳۶۹ خانواده بازگشته و بیجا شدگان داخلی (در کل ۲۱۲۰۰۰ نفر می رسید) کمک کرد. همانطوریکه در نیمه دسمبر ۲۰۱۰ کمیشنری عالی سازمان ملل متحد برای پناهندگان (UNHCR) ۳۶۸۷ سرپناه، که از جنوری ۲۰۱۰ به بیش از ۱۷۰۰۰ سرپناه می رسد.

۶۴. بیجاشدگی بر اثر اختلافات در سال ۲۰۱۰ در حال افزایش بوده است، و این جریان تا جنوری ۲۰۱۰ ادامه داشت. در حال حاضر تقریباً ۳۶۰۰۰۰ فرد بیجا شده در افغانستان وجود دارد که از آن جمله ۱۰۲۰۰۰ نفر بر اثر جنگ بیجا شده اند. گزارش شده است که فقط در جنوری ۲۰۱۰ به تعداد ۱۲۱۲۲ نفر بر اثر جنگ ها بیجا شده اند. کمیشنری عالی ملل متحد برای پناهندگان پاسخ های محافظتی و کمک برای گروه های افراد بیجا شده داخلی را هماهنگ می کند، به شمول کمک برای بازگشت به مناطق اصلی در صورت امکان. برای درک بهتر بیجاشدگی شهری و پاسخگویی به نیازهای حفاظتی بیجاشدگان داخلی، کمیشنری عالی ملل متحد به همراه کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان و وزارتخانه های مربوطه، در حال حاضر در حال بررسی مشخصات حفاظت در شهرک های غیر رسمی در کابل است.

۶۵. مرکز هماهنگی عملیات ضد مین افغانستان با حمایت ملل متحد یک سروی معیشت و یک بررسی تاثیرات پس از مین زدایی را برای ارزیابی تاثیر اجتماعی- اقتصادی پاکسازی مین های زمینی اجرا کرد. این مرکز اداره پاکسازی مین ها را در راستای نظارت از زمین های پاکسازی شده حمایت می کند. تعداد قربانی های مین های زمینی به طور چشمگیری کاهش یافته است، و اکثریت (۷۴ درصد) از تلفات در ۲۰۱۰ بر اثر مهمات منفجر نشده و سایر بقایای انفجاری جنگ تا مین های زمینی بوده باشد. این مرکز در حال کار با شرکای اجرایی است تا پاسخ شان را به این جریان ها تنظیم کنند.

ششم. مبارزه با مواد مخدر

۶۶. در جنوری ۲۰۱۰، اداره ملل متحد در زمینه مواد مخدر و جرم (UNODC) سروی مواد مخدر افغانستان برای سال ۲۰۱۰ را منتشر کرد، که از افزایش احتمالی قیمت تریاک که ممکن موجب تشویق دهقان ها برای کشت بیشتر تریاک شود هشدار داد. در ۲۰۱۰، اوسط قیمت تریاک خشک در مزرعه در زمان برداشت به ۱۶۹ \$ در هر کیلو گرام بود، که در مقایسه به ۲۰۰۹ که هر کیلو گرام به ۶۴ \$ می رسید، افزایش ۱۶۴ درصدی را نشان می دهد. این افزایش قیمت در سطح محلی به مفهوم افزایش قیمت در کشور های همسایه نیست. قیمت های فرامرزی نسبتا ثابت باقی ماند. در نتیجه، درآمد حاصل از راه اقتصاد کوکنار برای گروه های جنایت کار افغان در سال ۲۰۱۰ به نصف کاهش یافت. ارزش کل تریاک صادر شده و هروین به ۱.۴ بلیون دالر می رسید، در مقایسه با سال ۲۰۰۹ که به ۲.۹ بلیون دالر بود یک کاهش ۵۰ درصد را نشان می دهد.

۶۷. همینطور در جنوری، وزارت مبارزه با مواد مخدر، همراه با اداره ملل متحد در زمینه مواد مخدر و جرم (UNODC) یک نشست مطبوعاتی در رابطه با سروی سریع زمستانی کوکنار در سال ۲۰۱۰ برای ولایت های مرکزی، شرقی، جنوبی و غربی ترتیب داد. دست آورد های عمده این سروی این بود که با وجود بالا بودن قیمت ها، کاهش کمی در کشت تریاک در این مناطق در سال ۲۰۱۱ انتظار می رود. یک سلسله عوامل در این روند نقش داشته اند، به شمول اقلیم خشک، تلاش هایی که علیه خشخاش و جایگزین های قانونی آن. هر چند، نظر به نظرسنجی هایی که در ولایت های غربی از جمله فراه، هرات، غور و نیمروز انجام شد، کشت خشخاش ممکن است افزایش یابد. ولایت های شرقی و مرکزی ننگرهار، کنر، لغمان، کابل، و کاپیسا هم همین الگو را تعقیب می کنند. کاپیسا و غور ممکن است شاهد رجعت به کشت خشخاش باشند، که احتمالا موجب از دست دادن وضعیت عاری از خشخاش خواهد شد. سایر ولایت ها در مرکز و شرق افغانستان، که در سال ۲۰۱۰ عاری از خشخاش بودند، انتظار می رود این وضعیت را حفظ کند. قیمت بالای فعلی تریاک منجر به افزایش کشت تریاک در ولایت های هلمند و قندهار که از جمله ولایت هایی اند که بیشترین کشت تریاک در آن صورت می گیرد، نشده است. در واقعا انتظار می رود که در سال ۲۰۱۱ کشت تریاک در آن کاهش یابد.

۶۸. در دسامبر ۲۰۱۰ یک برنامه آموزشی افغان برای افغان به منظور بالا بردن آگاهی و بهبود توانایی های کشفی نهاد های مجری قانون در سطح گسترده تر در افغانستان با تمرکز بر جلوگیری از جریان مواد کیمیاوی مورد استفاده در تولید هروین و سایر مواد مخدر و همچنین مواد منفجره دست ساز، برگزار شد. همچنان در دسامبر ۲۰۱۰، دفتر کشوری مقابله با مواد مخدر و جرم سازمان ملل متحد در افغانستان اولین دفتر ارتباط مرزی را در بندر تورخم بین افغانستان و پاکستان افتتاح کرد تا از مبارزه با جرایم سازمان یافته فراملیتی حمایت کند.

۶۹. یک نظرسنجی اخیر دفتر مقابله با مواد مخدر و جرم ملل متحد در زندان ها نشان می دهد که ۳۰ درصد از نفوس فعلی زندان ها به دلیل استفاده و عرضه مواد مخدر زندانی شده اند. علاوه بر تلاش های مدافعانه خود، دفتر مقابله با مواد مخدر و جرم ملل متحد از دولت در قسمت ایجاد مجموعه ای جایگزین های مبتنی بر جامعه، مانند مراکز درمان مواد مخدر، مراکز ترک، سرپناه شبانه و تیم های ارتباطی سیار، حمایت می کند.

هفتم. حمایت از ماموریت

۷۰. من از کشور های عضو برای تصویب نیاز های بودجوی ماموریت برای سال ۲۰۱۱ سپاسگزارم، که به یوناما این امکان را فراهم می کند تا به اجرای ماموریت خود ادامه بدهد. یوناما در شرایط امنیتی مشکل به کارش ادامه می دهد. تغییر ماهیت خطراتی که یوناما در افغانستان با آن مواجه است، در صورت امکان با بکارگیری منابع مناسب که برای حفظ فعالیت ها لازم است، باید کاهش یابد. همانطور که توسط دفتر حفاظت و امنیت پیشنهاد شده است، یوناما همچنان پروژه بهبود امنیت را در سراسر کشور همینطور که ماموریت قوی تر و وسیع تر می شود، تطبیق می کند.

۷۱. حمله انتحاری در کابل که در بالا ذکر شد، همینطور حمله ۲۳ اکتبر ۲۰۱۰ بالای کمپاوند ملل متحد در هرات که در گزارش قبلی ذکر شد، توجه را به نیاز به اقدامات مناسب برای کاهش خطر از طریق تطبیق یک برنامه بهبود امنیت به تمام دفاتر ملل متحد در سراسر کشور، جلب می کند. ساخت یک کمپاوند امن در زمینی که بدون هیچ هزینه ای از سوی دولت افغانستان فراهم شده است در قندهار در حال ساخت است. و پروژه های ساخت کمپاوند های مشابه برای دفاتر ساحوی ماموریت در بامیان و مزار شریف در حال توسعه است. کمپاوند الفای نو در کابل در حال حاضر بطور کامل قابل بهره برداری است، و ساخت و ساز برای تقویت اقدامات کاهش خطرات امنیتی در سایر تسهیلات یوناما در کابل و سایر محل های سکونت طبق برنامه در حال جریان است.

۷۲. من خیلی خرسندم که گزارش میزان پست های خالی ماموریت برای کارمندان بین الملی تا ۳۱ جنوری ۲۰۱۱ به ۳۲ در صد، که از ۳۵ در صد اکتبر ۲۰۱۰ کاهش یافته است، و میزان تمام پست های خالی آن به ۲۰ در صد می رسد. در همین مورد، می خواهم از کشور های عضو برای حمایت شان در هماهنگی شرایط و ضوابط خدمت در میان کارمندان سیستم سازمان ملل متحد که در مکان های دشوار مانند افغانستان خدمت می کنند، تشکر کنم، زیرا حفظ کارمندان با تجربه همچنان به عنوان یک اولویت نسبت به استخدام باقی مانده است.

۷۳. دفتر حمایت از ماموریت یوناما در کویت بطور رسمی اساس گذاشته شد. کارمندان مستقر کویت ماموریت حمایت مدیریتی به کارمندان ساحه ماموریت ارائه می کنند. ارتباطات و تکنالوژی اطلاعات، سیستم های بازیابی فاجعه و تداوم کسب و کار موجود و در حال اجرای عملیات اند. این ماموریت با ماموریت هیئت معاونت ملل متحد در عراق (UNAMI) و دیپارتمنت حمایت از ساحه به بررسی موثریت های بپردازد که میتواند از طریق دفتر مشترک ماموریت در کویت تحقق یابد، از نزدیک کار می کنند. عین تجهیزات تکنالوژی ماهواره ای و حمایت از سرور ها از هر دو ماموریت در کویت حمایت می کند، که ظرفیت سازی و برنامه های آموزشی را نیز شامل می شود.

هشتم. مشاهدات

۷۴. فقط پنج ماه قبل، در نشست ناتو در لیزبون، افغانستان و کمک کنندگان آیساف ISAF به برنامه ای موافقت که کردند که در نتیجه آن نهاد های افغان مسئولیت کامل امنیت سراسر قلمرو ملی را به عهده بگیرند. این روند انتقال یک چشم انداز فراگیر از امنیت را اتخاذ می کند، با در نظر داشت این که بدون یک دولت خوب و تعهد دراز مدت برای حمایت بهبود اقتصاد، دست آورد های امنیتی پایدار نخواهد بود. این همونوا با توافق های کانفرانس های کابل و لندن و پروسه تطبیق تعهدات دوجانبه که در پروسه نام نهاد کابل، اتخاذ شد، است. چند گام توسط همه جانب ها برای پیشبرد این پروسه برداشته شده است. انتظار می رود که در ۲۱ مارچ به مناسبت سال نو افغانستان، رئیس جمهور کرسی اولین بخش از ولسوالی ها و ولایت های که بطور کامل به مسئولیت امنیتی افغانستان منتقل می شود را اعلام کند.

۷۵. اولین قدم های روند انتقال نشان دهنده توانایی افغان ها برای تعیین مسیر توسعه آینده خودشان است. هدف انتقال آینده ای برای افغان ها است که از اختلافات گذشته فراتر رفته و با فرهنگ، تاریخ، و سنت غنی این کشور شکل گرفته است. سخاوت جامعه بین الملل برای بدست آوردن این روند انتقال همچنان حیاتی است. همینطور که درک جامعه بین الملل از خطر نیت های خوب آن که گاهی اوقات توانایی های افغان ها را تضعیف می کند و آمادگی آن برای اجازه دادن به راه حل های افغانی برای مشکلات افغانستان حیاتی است. اعمال کامل استقلال افغانستان نه تنها یک حق بلکه مسئولیت افغان ها است. این خلاف معیار آخری است، موفقیت این گذار اندازه گیری خواهد شد.

۷۶. با وجود این گام های مثبت، روند انتقال به موانعی نیز برخورد کرده است، به شمول دو چالش عمده که باید بر آن فایق آید. یکی اختلاف بین قوه های مجریه، مقننه، و قضاییه بر سر وضعیت پارلمان. که از این بیشتر اگر ادامه داشته باشد، به یک بحران سیاسی عمیق منجر می شود، که به اعتبار، اثربخشی و فراگیری که برای رهبری روند انتقال توسط دولت افغانستان لازم است، آسیب خواهد زد. به اینکه در پروسه انتخابات نقص های بود هیچ جای شک نیست، اما این موارد نه غیر منتظره و نه هم پی سابقه بود. ملل متحد به این باور است که نهاد های انتخاباتی در شرایط سخت خیلی خوب عمل کردند. همچنان جای شک نیست که این نتیجه که بازتابی از الگو های بی ثباتی در کشور است، که پارلمانی را ایجاد کرده که در آن جمعیت پشتون در بعضی ساحات ظاهرا در مقایسه با پارلمان قبلی کم نماینده است. این یک مشکل است که به وضوح نیاز به رسیدگی دارد، اما روشی که با آن برخورد می شود برای روند انتقال و ثبات افغانستان به طور کلی عواقبی خواهد داشت. نماینده ویژه من با همه احزاب، برای یافتن راه حل مناسبی از نزدیک کار کرده است، در حالی که یک نکته خیلی حیاتی را مطرح می کند، که این راه حل نباید به قیمت نهاد های انتخاباتی، تفکیک قوا بر اساس قانون اساسی، اعتماد جامعه بین الملل و البته به قیمت اعتماد مردم افغانستان، به دست آید.

۷۷. و دومین مشکل عمده در راستای طبیق روند کابل بن بست جاری برسر کابل بانک است. این موضوع همچنان به دیدگاه کمک های بین المللی در راستای همنا کردن کمک به برنامه های اولویت ملی افغانستان تاثیر می گذارد. به درازا کشیدن حل این مسئله دیدگاه دولت برای رشد اقتصادی و پشرفتی که در قسمت ایجاد برنامه های اولویت ملی داشته را تهدید به تضعیف می کند. این تاخیر ها اعتماد به سیستم مالی کشور را ضعیف و از همه مهمتر تکمیل شدن توافق در مورد برنامه جدید کشوری صندوق بین المللی پول (IMF) را باز می دارد. نبود برنامه صندوق بین المللی پول برای شرکای بین المللی مشکل خواهد بود که تعهدات کانفرانس کابل را برآورده کنند و برای پروژه های دولت وجه واریز کنند. این همراه با عدم اطمینان بر سر فراهم سازی امنیت کافی برای پروژه های توسعه ای در جریان تطبیق فرمان ۶۲ ریاست جمهوری در مورد کمپنی های امنیتی خصوصی - علیرغم تلاش ها برای راه حل قانع کننده - تامین مالی حیاتی مورد نیاز برای اجرای برنامه اولویت بندی توسعه دولت و تعهدات موجود برای تامین بیشتر کمک های مالی از طریق بودجه دولت را در خطر می اندازد.

۷۸. پیچیدگی این دو معضل نمی تواند نادیده گرفته شود و نه هم اهمیت راه حل آن ها برای آینده افغانستان.

۷۹. ملل متحد متعهد به ادامه حمایت از روند کابل، از طریق همکاری سازنده، جامع، شفاف، و مخصوصا عملی و مکمل با همه ذینفعان مربوطه از جمله دولت و مردم افغانستان و به شمول تمام مجری های توسعه وی و بین المللی است. رویکرد ما به روند کابل و انتقال بر اساس سه اصل کلیدی است: روند انتقال باید متعلق به افغان ها باشد؛ باید برنامه ریزی شده و به شیوه پایدار اجرا شود؛ و باید حفاظت و شناساندن حقوق همه افغان ها را تضمین کند. سیستم ملل متحد در افغانستان می تواند به تلاش های افغان ها و ناتو و آیساف در بخش های مشخص مثل میانجیگری محلی و حمایت از حل منازعات؛ دادخواهی و نظارت از حقوق بشر؛ کمک های فنی برای ظرفیت سازی افغان ها برای ارائه خدمات اساسی و مدیریت بلایای طبیعی، در محدوده وجوه در دسترس و منابع ایجاد شده به اعضای تیم کشوری ملل متحد، ارزش افزوده و کمال ببخشد. و حمایت از هماهنگی کمک های توسعه وی بین المللی به رهبری افغان ها در تمام سطوح دولت. تمرکز در آن ساحاتی خواهد بود که در آن نیاز وجود دارد، و شرایط امنیتی و وضعیت دسترسی به سازمان ها اجازه می دهد تلاش های خود را به بیشترین حد برسانند و حضور شان را در صورت نیاز تقویت کنند. ملل متحد همچنان رویکرد "ملل متحد واحد"

را دنبال خواهد کرد و انسجام تلاش هایش را در افغانستان را با همخوانی با تعهد من به رئیس جمهور کرزی، تقویت خواهد کرد.

۸۰. همچنان که روند انتقال، که در حال حاضر به طور کامل متمرکز به امنیت است به پیش می رود، تنها در صورتی پایدار خواهد بود که با یک روند همه شمول سیاسی همراه باشد. این فرایند منافع ذاتی افغان ها برای پیشبرد اجندای روند کابل را تضمین می کند. با ایجاد جرگه مشورتی صلح، با اساس گذاشتن شورای عالی صلح، و روی دست گیری و تطبیق تدریجی برنامه انسجام دوباره و صلح افغانستان، دولت افغانستان رهبری شان را در پیشبرد گفتگوهای بین افغانی به نمایش گذاشت. این حرکت، توسط رئیس جمهور کرزی در دومین مراسم افتتاحیه ریاست جمهوری اش ایجاد شد، و باید حفظ شود. تمام جوانب این دین را به مردم افغانستان دارند تا وحدت هدف را فراتر از هدف همزیستی صلح آمیز را در همه اقشار جامعه افغانی پرورش داده و بطور فزاینده ای بیان کنند.

۸۱. هزینه روز افزون بشری در منازعات، که ما با نگرانی فزاینده ای آن را مشاهده می کنیم، به افزایش عملیات های نظامی همینطور به استفاده بیشتر از بمب های دست ساز و ادامه حملات انتحاری مرتبط است. وضع بد افراد غیر نظامی که بار اختلافات را به دوش می کشند، باید دلیل اساسی نه تنها برای تلاش بیشتر برای محافظت از افراد غیر نظامی و اطمینان از احترام به هنجارهای حقوق بین المللی توسط همه طرف ها باشد بلکه دلیلی برای جستجوی راه حل سیاسی باشد که به همه افغان ها اعم از مرد و زن، دختر و پسر را اجازه بدهد تا در روند انتقال کشور شان به حالت ثبات، عاری از خشونت و بهرمنند شدن از حقوق ابتدایی انسانی شان سهم بگیرند.

۸۲. همانطور که ابتکار انسجام دوباره ادامه دارد، راهکار های اعتماد سازی می تواند گفتگو های بین افغانی را ایجاد و بهبود ببخشد. با توجه به این موضوع، من از اعضای شورای امنیت می خواهم که در بحث و بررسی های آینده خود، اهمیت سیاسی و اهمیت رژیم های تحریم های تعیین شده توسط شورای امنیت در قطعنامه ۱۲۶۷ (۱۹۹۹) و قطعنامه های بعدی مربوطه را در شرایط افغانستان در نظر داشته باشند.

۸۳. یوناما از طریق گروه حمایت سلام که در گزارش حاضر شرح داده شده است، توان ارائه مساعی جمیله و تطبیق ماموریت سیاسی خود و همچنان پیشنهاد و ترویج اقدامات اعتماد سازی برای حمایت از شورای عالی صلح، اجرای برنامه صلح و انسجام دوباره افغانستان و در نهایت توسعه و تطبیق روند آشتی تحت رهبری افغان ها را دارد.

۸۴. وعده پیشرفتی که یک افغانستان پایدار و شکوفا برای همسایه های خود و منطقه گسترده تر به ارمغان می آورد، قابل اغراق نیست. ارتباط دوامدار افغانستان با شرکای منطقه ای اش در زمینه های تجارت، پیشرفت های اقتصادی و پیشرفت های زیرساختی همینطور تعامل با سایر کشور ها در منطقه در راستای روند آشتی به رهبری افغان ها باید حمایت شود. در این مورد، نماینده ویژه من به نقش هماهنگ کننده منطقه ای خود ادامه خواهد داد، و به کشور های منطقه و همسایه برای تسهیل و ثبات این تلاش ها سفر خواهد کرد.

۸۵. در پرتو آنچه ذکر شد، ماموریت یوناما، که به تاریخ ۲۳ مارچ ۲۰۱۱ به پایان خواهد رسید، باید برای ۱۲ ماه دیگر تمدید شود. مواردی در که در قطعنامه ۱۹۱۷ (۲۰۱۰) شورای امنیت بیان شده است، باید راهنمای کار ماموریت در افغانستان با در نظر گرفتن تحولات رخ داده در سال گذشته و اولویت های فوق الذکر ماموریت برای سال ۲۰۱۱، باشد.

۸۶. ملل متحد در افغانستان در سطح وسیعی و سازنده ای با سایر نهاد های بین المللی کار می کند. من می خواهم قدر دانی ام را به ویژه به نماینده ارشد غیرنظامی ناتو و نماینده ویژه اتحادیه اروپا بخاطر همکاری نزدیک شان با نماینده ویژه من و تیم شان، ابراز کنم.

۸۷. و در آخر، می خواهم به نماینده ویژه خود و رئیس یوناما آقای استفان دی میستورا مراتب قدردانی و سپاسگزاری خود را بخاطر فداکاری و رهبری شان ابراز کنم، و همچنان از تمام مردان و زنانی که با ملل متحد در افغانستان خدمت می

کنند قدردانی می‌کنم، کسانی که به طور خستگی ناپذیر به کار خود در شرایط پرچالش ادامه می‌دهند تا به اهداف صلح، رفاه و ثبات در افغانستان دست یابند.

ضمیمه

دستاورد های کسب شده به اساس معیار های تعیین شده

ا. امنیت

معیار: نهاد ها و روند های امنیتی پایدار که توانمندی تامین صلح و ثبات و حفاظت مردم افغانستان را داشته باشند

شاخص های پیشرفت متریک ها (میزان)

- افزایش پرسونل رهنمایی شده، آموزش دیده و فعال پولیس ملی و اردوی ملی در مطابقت با ساختار توافق شده
- پولیس ملی و اردوی ملی در مسیر درست رسیدن هر کدام به ترتیب به تعداد ۱۷۱۶۰۰ و ۱۳۴۰۰۰ در سال ۲۰۱۱ قرار دارند. در جنوری سال ۲۰۱۱ قدرت نیرو های امنیتی ملی افغان به ترتیب زیر بود: ۱۵۲۰۰۰ اردوی ملی و ۱۱۸۰۰۰ نیروی پولیس ملی.
- دیدگاه مردم نسبت به پولیس انجام شده توسط UNDP در فبروری ۲۰۱۱، پیشرفت ۳۴ در صدی اعتماد عامه نسبت به نیرو های پولیس را نسبت به سال ۲۰۰۹ نشان می دهد، (هر چند میزان اعتماد عامه در قسمت های جنوبی کاهش یافته است).
- توسعه و پیشرفت پلان برای یک انتقال مرحله ای و مبتنی بر وضعیت به رهبریت امنیتی نیرو های افغان
- در ۲۰ نوامبر ۲۰۱۰ یک اعلامیه از سوی روسای حکومت ها و ملت های کشورهایی که سهمی در ماموریت ملل متحد، و نیروی حفظ امنیت تحت رهبری ناتو، آیساف، تصویب گردید، که حاکی از این است که روند انتقال در بعضی از ولایت ها و ولسوالی ها طبق برنامه در شروع سال ۲۰۱۱ آغاز می شود. این بیانیه همچنان به حمایت از اهداف رئیس جمهور کرزی برای نیرو های ملی امنیتی که رهبری و اجرای عملیات های امنیتی را در تمام ولایات الی آخر سال ۲۰۱۴ به دست گیرند، تاکید می ورزد.
- به تاریخ ۶ فبروری رئیس جمهور کرزی بیان کرد که او اولین دوره انتقال را به سال نو افغان ها که ۲۱ مارچ ۲۰۱۱ خواهد بود، اعلان خواهد کرد.

ب. صلح، ادغام مجدد و مصالحه

معیار: گفتگو های ملی و مشارکت منطقی به هدف پیگیری پروسه های سازنده و فراگیر جهت ایجاد فضای سیاسی

مساعده برای صلح

شاخص های پیشرفت متریک ها (میزان)

- بیشتر از ۳۰۰ خانم (نزدیک به ۲۵ در صد از اشتراک کننده ها) با موفقیت به این جرگه اشتراک کردند.
- جرگه مشورتی صلح به تاریخ ۲ تا ۴ جنوری با اشتراک ۱۶۰۰ نماینده برگزار شد.

توسعه و تطبیق پروسه جامع ملی و منطقوی برای بهبود
صلح، و تلاش های ادغام مجدد و مصالحه

متریک ها (میزان)	شاخص های پیشرفت
<ul style="list-style-type: none"> • رئیس جمهور کرزی فرمانی را در ۲۹ جون ۲۰۱۰ صادر کرد که به شکل رسمی برنامه صلح و ادغام مجدد را در افغانستان آغاز نمود. • بیش از ۹۰۰ نفر از عناصر ضددولتی در چوکات برنامه صلح و ادغام مجدد افغانستان به این پروسه پیوستند. • بیش از ۲۳۴ میلیون دالر برای برنامه صلح و ادغام مجدد افغانستان تعهد شده است، که ۱۳۵ میلیون دالر آن تاکنون دریافت شده است. • دولت افغانستان یک گروه کاری عالی رتبه را ایجاد نمود تا معلوماتی را که باید به کمیته ای که بنابر قطعنامه ۱۲۶۷ (۱۹۹۹) در حمایت از درخواست های بازبینی ایجاد گشته است ارائه گردد را گردآوری و توحید نماید. • شورای عالی صلح در سپتمبر ۲۰۱۰ تاسیس گردید. کمیته های صلح و ادغام مجدد در ۲۷۸ ولسوالی در سطح ولایات ایجاد شده اند. سکرتریت مشترک تغییراتی را در تشکیل و ترکیب این کمیته ها مد نظر دارد تا نمایندگی از جامعه، ریش سفیدان قومی و جامعه مدنی افزایش یابد، و برای عضویت محدودیت اعمال نماید - ۲۵ عضو برای هر کمیته. • شورای عالی صلح سفرهای مهمی به هرات، قندهار، جلال آباد و قندوز جهت اطلاع رسانی و ایجاد حمایت از پروسه صلح انجام داده است. • شورای عالی صلح سفرهایی به ایران، پاکستان و ترکیه انجام داده است تا در مورد حمایت منطقوی از تلاش های صلح و آشتی بحث نماید. 	<p>توانمندی بیشتر مقامات افغان در گردآوری و فراهم ساختن معلومات دقیق، به روز شده و موثق به کمیته‌ی شورای امنیت که در مطابقت با قطعنامه شماره ۱۹۸۸ (سال ۲۰۱۱) ایجاد شده است</p> <p>حمایت گسترده مردم از روند صلح از طریق مشارکت در سطح محل و با جامعه مدنی</p>

۱۱۱. حکومتمداری و نهاد سازی

معیار: گسترش صلاحیت های دولت در سرتاسر کشور از طریق ایجاد نهاد های محلی دموکراتیک، مشروع و پاسخگو که دارای ظرفیت اجرای پالیسی ها و توانمندی وسیع در پایداری داشته باشد

متریک ها (میزان)	شاخص های پیشرفت
<ul style="list-style-type: none"> • در سال ۲۰۱۰، کمیسیون شکایات انتخاباتی ۳ کمیشنر افغان و ۲ کمیشنر بین المللی داشتند (در مقایسه با ۳ کمیشنر بین المللی و ۲ کمیشنر افغان در سال ۲۰۰۹). 	<p>توانمندی بیشتر مقامات افغان و نهاد های مستقل انتخاباتی تا انتخابات درست و دوره‌ای را با توجه به اشتراک زنان و سهمیه زنان که در قانون</p>

-
- تعداد کارکنان بین المللی مورد نیاز جهت ارائه حمایت تخنیکي به کمیسیون مستقل انتخابات در مقایسه با سال ۲۰۰۹ کاهش یافته است.
 - کمیسیون مستقل انتخابات وظایف خویش را در موعد مقرر و برطبق جدول زمانی تعیین شده برای انتخابات پارلمانی ۱۸ سپتمبر ۲۰۱۰ انجام داد.
 - سهمیه ۶۸ کرسی برای خانم ها در پارلمان به دست آمد، و ۶۹ خانم به عضویت پارلمان انتخاب شدند.
 - کمیته نظارت و ارزیابی به شکل قانونی با فرمان ریاست جمهوری ایجاد گردید. سه عضو افغان از سوی رئیس جمهور، و سه عضو بین المللی از سوی جامعه بین المللی معرفی شدند. جلسه افتتاحیه این کمیته بخاطر کنارکشیدن غیرمنتظره یکی از اعضای بین المللی به تعویق افتاد.
 - توافق جمعی در مورد تاسیس دارالانشای کمیته نظارت و ارزیابی، که قرار است از سوی دونهای بین المللی از طریق یکی از پروگرام های برنامه انشکافی ملل متحد (UNDP) تمویل گردد، حاصل گردید.
 - اداره عالی نظارت، که مورد حمایت رئیس جمهور است، نهایی سازی پلان عمل دولت برای مبارزه با فساد (برای مثال، سه اقدام عملی مهم که هر یک از وزارتخانه ها برای مقابله با فساد تعیین کرده اند) را هماهنگ می کند.
 - ۱۹۹۵ تن از مقامات ارشد دولتی، به شمول رئیس جمهور، معاونین رئیس جمهور و اعضای کابینه، دارایی های خود را ثبت کرده اند، و یافته ها در رسانه های ملی به نشر رسیده است.
 - از جنوری ۲۰۱۰ تاکنون، انستیتوت خدمات ملکی افغانستان آموزش های وظایف اصلی را برای ۱۲۳۵۸ کارمند خدمات ملکی در سراسر کشور ارائه کرده و برای ۴۸۱۴ کارمند خدمات ملکی برنامه های آموزشی ظرفیت سازی بیشتر را فراهم ساخته است.
 - این انستیتوت ۱۱۰۰ تن از فارغین دانشگاه ها در کابل و ۲۰۰۰ تن از فارغین دانشگاه ها را در سطح ولایات در برنامه کارآموزی خود شامل
-
- اساسی تضمین شده، راه اندازی و مدیریت نمایند
 - ایجاد یک کمیته نظارت و ارزیابی و انکشاف معیارهای مبارزه با فساد
 - توانمند سازی نهاد های مبارزه با فساد تا بتوانند رویکرد مبارزه با فساد در سرتاسر ادارات دولتی را نظارت نمایند
 - نشر سالانه ای ثبت و اشاعه دارایی های مقامات دولتی
 - ارتقای ظرفیت کارمندان خدمات ملکی در مرکز، ولایات و ولسوالی به هدف اجرای وظایف و عرضه خدمات

ساخت تا متقاضیان جوانتر و تحصیل کرده تر را در مشاغل خدمات ملکی جذب نماید.

• دولت افغانستان یک سیستم جدید تعیینات براساس شایستگی راه از طریق فرمان ریاست جمهوری، بمنظور تعیین ولسوال ها و معاونان والیان ایجاد نموده است. این مقامات از این پس به شکل تعیینات سیاسی انتخاب نشده و بحیث کارکنان ارشد خدمات ملکی استخدام خواهند شد.

شفافیت گسترده و موثر در تقرر کارمندان خدمات ملکی

• ۲۵ ولسوال از طریق این مکانیزم جدید به کار گماشته شده اند.
• ۴۵ موقف خالی ولسوال و ۱۷ موقف خالی معاون والی به اعلان گذاشته شده اند و در حال حاضر در پروسه استخدام قرار دارند.
• در سال ۲۰۱۰، با حمایت مالی بین المللی شش بخش اضافی مدیریت تطبیق اصلاحات جهت اجرا و تسهیل اصلاحات نهادی در سطح وزارت خانه ها و قوه قضائیه ایجاد گردید.

بهبود اصلاحات در خدمات ملکی از

• پالیسی حکومتداری ولایتی در ۲۲ مارچ ۲۰۱۰ از سوی شورای وزیران به تصویب رسید.

طریق رویکرد جامع ارتقای ظرفیت و مساعدت های تکنیکی تمویل کنندگان

• ریاست مستقل حکومتداری محلی کار بالای چوکات اجرای پالیسی و چوکات مالی و پلانگذاری ولایتی را تکمیل نمود.

تطبیق پالیسی حکومتداری ولایتی و

• این ریاست مستقل یک کمیته تقنینی ولایتی و یک پلان انکشافی برای انتقال شوراهای انکشافی محلی به شوراهای قریه را ایجاد نمود.

ایجاد چارچوب قانونی، مالی و

بودجوی

• این ریاست مستقل قوانین حکومت محلی، شوراهای ولایتی، شوراهای ولسوالی، شوراهای قریه، و شاروالی ها را تسوید کرده است که در حال حاضر از سوی کارشناسان حقوقی در ریاست پالیسی آن اداره تحت بررسی قرار دارد. پس از بررسی از سوی وزارت عدلیه، این قوانین به شورای وزرا و پارلمان جهت تصویب ارائه خواهند شد.

• پیشرفت قابل توجه ای در این زمینه صورت نگرفته است.

-
- دولت افغانستان، با حمایت شرکای بین المللی، در مجموع ۱۷۹ تعمیر ادارات ولسوالی ها را اعمار نموده است، که از جنوری ۲۰۰۹ تاکنون ۱۰ تعمیر اداره اضافه شده است.
 - طرح و نشر معیارها برای حدود اداری
 - انتظار می رود مشوره ها در مورد مسوده قانون اجراءات جزایی، که از سوی وزارت عدلیه تهیه شده است در مارچ ۲۰۱۱ تکمیل شود، تا نهای شده و به پروسه تقنینی سپرده شود.
 - تاسیس زیربنا های کافی برای فعالیت نهاد های دولتی به ویژه در سطح ولایات
 - گسترش دفاتر مساعدت های حقوقی وزارت عدلیه به ۱۹ ولایت، که در سال ۲۰۰۹ تعداد آن ۱ ولایت بود، و استخدام ۶۵ وکیل برای ارائه مساعدت حقوقی، که در سال ۲۰۰۹ تعداد آن ۱۵ وکیل بود.
 - ایجاد سیستم با اعتبار و قابل دسترس عدلی و جزایی که متضمن احترام و رعایت حقوق همهای شهروندان باشد
 - فراهم آوری خدمات مساعدت حقوقی از سوی سازمان های غیردولتی (انجوها) تقریباً در همان سطحی قرار دارد که در سال ۲۰۰۹ قرار داشت. در حال حاضر تقریباً ۱۹۰ وکیل که مساعدت حقوقی ارائه می کنند وجود دارد (در مقایسه با ۱۸۳ نفر در اواخر سال ۲۰۰۹).
 - با ایجاد بخش های مدیریت تطبیق اصلاحات، پیشرفت هایی در رابطه با اصلاحات در معاشات و تعیین بست ها در ستره محکمه و دفتر لوی ثارنوال حاصل گشته است.
 - اولین مسوده قانون و عدالت سه ساله برای تمام برنامه ها نهای شده و فعلاً در حال ترجمه شدن می باشد.
-

۱۷. حقوق بشر

معیار: احترام بیشتر به حقوق بشری شهروندان افغان در مطابقت با قانون اساسی و قانون بین المللی با تاکید بر حفاظت افراد ملکی، وضعیت زنان و دختران، آزادی بیان و پاسخگویی مبتنی بر حاکمیت قانون

متریک (میزان)	شاخص های پیشرفت
<ul style="list-style-type: none"> در سال ۲۰۱۰، تعداد ۷۱۲۰ تن از افراد ملکی کشته یا مجروح شدند، که ۱۹ فیصد افزایش را از سال ۲۰۰۹ نشان می دهد. عناصر ضد دولتی به تلفات ۵۴۴۶ تن از افراد ملکی (۷۶ فیصد) ربط داده می شوند. و تعداد مجموعی ۸۴۰ تلفات افراد ملکی (۱۲ فیصد) به نیروهای طرفدار حکومت نسبت داده می شود. ۱۲ فیصد باقی مانده را نمی توان به آدرسی نسبت داد. 	<p>کاهش موارد استفاده غیر قانونی از اعمال زور و ارباب افراد ملکی از طریق اطاعت پذیری عاملین مربوط از قانون بین المللی</p>
<ul style="list-style-type: none"> دستورالعمل های تاکتیکی و طرزالعمل های عملیاتی استاندارد که در سال ۲۰۱۰ از سوی نیروهای بین المللی کمک به امنیت (آیساف) به اجرا گذاشته شدند به کاهش تلفات ملکی از سوی نیروهای طرفدار حکومت کمک کرده است. 	
<ul style="list-style-type: none"> تلاشهای نظارتی و حمایتی یوناما آگاهی در مورد ضرورت تقویت احترام به قانون حقوق بشر بین المللی و قانون بشردوستانه بین المللی را افزایش داد و به اتخاذ پالیسی ها از سوی نیروهای طرفدار حکومت بمنظور کاهش حوادث منجر به تلفات ملکی کمک نمود. 	
<ul style="list-style-type: none"> نشر گزارش یوناما/دفتر کمیشنر عالی حقوق بشر در مورد رسوم مضر سنتی و اجرای قانون محو خشونت علیه زنان و فعالیت های حمایتی/آموزشی مرتبط باعث افزایش آگاهی در مورد قانونی که در آگست ۲۰۰۹ به تصویب رسید گشت. 	<p>آگاهی بیشتر افغانها در مورد حقوق شان و آگاهی دولت در مورد مسوولیت هایش</p>
<ul style="list-style-type: none"> فعالیت های دسترسی یوناما حق سهمگیری سیاسی در میان زنان را در انتخابات پارلمانی سال ۲۰۱۰ مورد حمایت قرار داد. 	
<ul style="list-style-type: none"> دولت افغانستان یک کمیسیون ملی در مورد محو خشونت علیه زنان را پس از تصویب قانون محو خشونت علیه زنان ایجاد کرد و ۲۲ کمیسیون ولایتی را تاکنون بوجود آورده است. 	<p>بهبود تاثیر و حمایت از اقدامات قانونی و تدابیر پالیسی سازی در مبارزه با خشونت علیه زنان و دختران</p>
<ul style="list-style-type: none"> گزارش سال ۲۰۱۰ یوناما/دفتر کمیشنر عالی حقوق بشر در مورد رسوم مضر سنتی و تطبیق قانون محو خشونت علیه زنان آشکار 	

ساخت که چنین رسومی هنوز به شکل گسترده وجود دارند، و اگرچه در پاسخگویی دولت به چنین رسومی و خشونت علیه زنان برخی پیشرفت‌ها وجود داشته است، اغلب اوقات پولیس و بخش قضا قادر به اعمال بیطرفانه قانون نبوده و نمی‌خواهند و یا نمی‌توانند قوانینی که از حقوق زنان حمایت می‌کنند را اجرا کنند. تحقیق برای این گزارش نشان داد که کمبود آگاهی در مورد این قانون و درک مفاد آن هنوز در میان آنهایی که وظیفه تطبیق آن را دارند امری معمول است.

- دفتر ملل متحد برای زنان (UN-Women) یک صندوق وجهی که از سوی چند دונر تمویل می‌شود را با هدف محو خشونت علیه زنان مدیریت می‌کند که کمک‌هایی را برای سازمان‌های داخلی جهت مبارزه با خشونت علیه زنان فراهم می‌آورد، و از سال ۲۰۰۸ تا ۲۰۱۰ مبلغ ۴.۷ میلیون دالر را پرداخت کرده است.
- در ماه می ۲۰۱۰، جرگه ای بمنظور عدالت برای قربانیان برگزار گردید، و محلی برای تبادل نظر در مورد موضوعاتی همچون معافیت فراهم ساخت تا آنها را قبل از برگزاری جرگه مشورتی صلح که در ماه جون برگزار شد مورد توجه دولت قرار دهد.
- در کنفرانس کابل، دولت متعهد شد تا پلان عمل برای صلح، آشتی و عدالت را مورد بازبینی قرار دهد.
- شروع برنامه صلح و ادغام مجدد افغانستان باعث نگرانی گروه‌های حقوق بشری و جامعه مدنی، خصوصاً در رابطه با ذکر امکان معافیت سیاسی و طرزالعمل‌های حل شکایات در این برنامه، گردید.
- در کنفرانس خبری ۴ اکتبر، جامعه مدنی افغانستان بیانیه ای صادر نمود که از رئیس جمهور درخواست کرد تا ترکیب شورای عالی صلح را، خصوصاً در مورد نمایندگی از سوی جامعه مدنی و زنان، مورد بازبینی قرار دهد. سپس کنفرانسی یک روزه در مورد عدالت و مصالحه در کابل در ماه نوامبر برگزار گردید.

آگاهی بیشتر و حمایت از تدابیر قانونی و پالیسی‌سازی مربوط به مبارزه با فرهنگ معافیت از مجازات و گسترش عدالت انتقالی

برآورده ساختن نیازهای گزارش‌دهی توسط دولت پیرامون میثاق‌ها و کنوانسیون‌های حقوق بشر و عملی نمودن پیشنهادها که از بررسی دوره

-
- در ماه می ۲۰۱۰، پس از ارائه دومین گزارش دوره ای دولت افغانستان به کمیته حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی، این کمیته پیشرفت دولت در تامین حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی شهروندان را مورد بررسی قرار داد.
 - یوناما سمیناری را جهت پشتیبانی از بخش حمایت از حقوق بشر وزارت عدلیه، وزارت امور خارجه و دیگر ذینفعان در طراحی یک پلان عمل برای تطبیق پیشنهادات ارائه شده از سوی بررسی دوره ای جهانی برگزار نمود.
 - حکومت افغانستان، با کمک دفتر ملل متحد برای زنان (UN-Women)، اولین گزارش دوره ای خویش به کمیته محو تبعیض علیه زنان را تکمیل نموده است.
 - در سپتامبر ۲۰۱۰، بخش حمایت از حقوق بشر وزارت عدلیه فعالیت خویش را آغاز نمود.
 - کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان رهبری هماهنگی فعالیت های وزارتخانه های مربوطه و گروه های جامعه مدنی جهت اجرای برنامه اولویت ملی برای حقوق بشر و مسئولیت های مدنی را برعهده دارد. یوناما بحیث عضوی از گروه کاری این برنامه نقشی حمایتی دارد.
 - در کنفرانس کابل، دولت متعهد شد تا تصویب مسوده قانون اجراءات جزایی را در اولویت قرار داده و یک دیتابیس برای محبوسین ایجاد نموده و مورد استفاده قرار دهد.
 - ظرفیت پایین در مدیریت عدالت جزایی و سیستمهای جزایی منجر به حبس خودسرانه و اجرای ضعیف ضمانت های محاکمه عادلانه می شود.
 - در ۱۸ اکتوبر ۲۰۱۰، دولت تصمیم گرفت تا بودجه دولتی را برای فعالیت های کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان فراهم کند. در ۱۳ دسمبر ۲۰۱۰، وزارت مالیه تایید کرد که ۱ میلیون دالر را بحیث
-

ای جهانی افغانستان تحت چتر شورای حقوق بشر سرچشمه می گیرد

ارتقای ظرفیت و تعهد دولت و کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان منحصیث نهاد ملی حقوق بشر کشور برای احترام، محافظت، اجرا و ترویج حقوق بشر

بودجه این کمیسیون برای دوره زمانی مارچ ۲۰۱۱ الی فبروری ۲۰۱۲ تعیین کرده است.

۷. توسعه اقتصادی و اجتماعی

معیار: پالیسی های دولت با حمایت جامعه بین المللی که رشد پایدار اقتصادی را تضمین و در ثبات کلی کشور کمک نماید

میزان ها

شاخص های پیشرفت

- ملزومات اولویت بندی شده استراتژی انکشاف ملی افغانستان از طریق ۲۲ برنامه دارای اولویت ملی، که در کنفرانس کابل که در جولای ۲۰۱۰ برگزار گردید جدول بندی شدند، مشخص گشتند.
- دو برنامه اولویت ملی به شکل کامل مورد تایید قرار گرفتند: برنامه صلح و آشتی افغانستان و برنامه اصلاح مالی و اقتصادی.
- دولت افغانستان یک چوکات حسابدهی و نظارت برای برنامه های اولویت ملی را انکشاف داده است، که در جلسه بورد مشترک نظارت و هماهنگی در نوامبر ۲۰۱۰ ارائه گردید.
- پلان های عمل شش ماهه برای تمام برنامه های اولویت ملی در مشاوره با جامعه بین المللی ایجاد شدند. کل هزینه ها و پروپوزال های سه ساله برای هر یک از برنامه های اولویت ملی تحت کار هستند.

-
• ترتیبات تنظیم قراردادها برای ارزیابی های مدیریت امور مالی دولتی هفت وزارتخانه مربوطه (که دربرگیرنده تقریبا ۹۰ فیصد منابع انکشافی و مصارف می شود) در حال نهایی ساختن می باشد. • رشد عایدات پروژه های دولت افغانستان از ۸.۹ فی صد به ۹.۶ فی صد از تولید ناخالص ملی در سال ۲۰۱۱ افزایش یابد. • دولت درحال انکشاف و تعیین هزینه های برنامه ابتکار کوریدور منابع منطقوی ملی می باشد. فعالیت های در حال انجام متمرکز بر انکشاف یک پلان ترانسپورتیشن خط آهن منطقوی، تکمیل سرک حلقوی ملی و یک استراتژی خط لوله منطقوی می باشند. • دولت برنامه ملی برتری صنایع استخراجی پنج ساله خویش را تهیه کرده است، که بر پنج ساحه استراتژیک تمرکز دارد، و شامل اصلاحات پالیسی ها و قوانین، بهبود مقررات مربوط به این سکتور، اصلاحات نهادی پیشرفته، بهبود محیط تجاری و مدیریت معلومات بمنظور افزایش سرمایه گذاری می گردد. • در حمایت از برنامه ملی برتری صنایع استخراجی، دولت افغانستان پالیسی های جدیدی برای استخراج معادن و نفت و گاز را تسوید نموده و قوانین کلیدی معدنکاری و هایدروکاربن را مورد بازبینی قرار داده است. • دولت افغانستان عضو سکرتریت ابتکار شفافیت صنایع استخراجی می باشد و قرار است تا در سال ۲۰۱۲ به عضویت این ابتکار درآید.	توزیع عادلانه تر کمک های انکشافی و هزینه های دولت در سرتاسر افغانستان جمع آوری عایدات بیشتر و رشد پایدار مبتنی بر منابع افغانستان
-

VI. همکاری های منطقوی

معیار: هماهنگی منطقوی پایدار و موثر در حمایت از رفاه، صلح و ثبات

میزان ها

شاخص های پیشرفت

-
- هماهنگی منطقوی بهتر و گسترش سرمایه گذاری منطقوی
 - موافقتنامه تجارت ترانزیتی افغانستان-پاکستان در ۲۸ اکتبر ۲۰۱۰ به امضاء رسید و در ۱۲ فبروری ۲۰۱۱ قابل اجرا گشت. اجرای این موافقتنامه پس از یافتن راه حل برای مسئله فیس ترانزیت موثرهای باربری افغان، که افغانستان خواستار معافیت آنها است، شروع خواهد شد.
 - چوکات توافق پایپ لاین گاز ترکمنستان-افغانستان-پاکستان-هندوستان در ۱۱ دسمبر ۲۰۱۰ در عشق آباد به امضاء رسید.
 - کار ساخت خط آهن حیرتان به مزارشریف تکمیل گردید.
 - در ۱۶ سپتمبر ۲۰۱۰، روسای جمهور افغانستان و پاکستان متعهد به اولویت دهی به شروع پروژه های خط آهن پیشاور-جلال آباد و کویته-قندهار شدند.
 - در ۲ نوامبر ۲۰۱۰، پاکستان و ترکمنستان به عضویت برنامه همکاریهای اقتصادی منطقوی آسیای مرکزی (CAREC) پذیرفته شدند.
 - ابتکار راه ابریشم کابل در ۸ می ۲۰۱۰ از سوی یوناما آغاز گردید.
 - در ۲۵ نوامبر وزیر اقتصاد افغانستان در یک جلسه سازمان همکاری های شانگهای اشتراک نمود و درخواست کرد تا افغانستان به عضویت کامل این سازمان درآید.
 - چهارمین کنفرانس همکاریهای اقتصادی منطقوی در مورد افغانستان در استانبول از ۲ الی ۴ نوامبر برگزار گردید. پیشنهادات این کنفرانس متمرکز بر انکشاف سرک ها و خطوط آهن منطقوی؛ صنایع استخراجی معادن؛ حمایت دونرها از اجرای موافقتنامه تجارت ترانزیتی؛ و هماهنگ سازی و ارتقای زیرساخت های گمرکات و ترانسپورت بود.
 - چهارمین اجلاس سه جانبه سران کشورهای افغانستان، ایران و تاجیکستان با شرکت روسای جمهور این کشورها در ۵ اگست در تهران برگزار شد، و موافقت صورت گرفت تا پروژه های استراتژیک
-

مشترک در مورد خطوط آهن و سرک ها، انرژی، نیروگاه ها و خطوط انتقال برق بین تاجیکستان و ایران از طریق افغانستان پیش برده شوند.

- پنجمین اجلاس سه جانبه روسای جمهور افغانستان، پاکستان و ترکیه در ۲۴ دسامبر ۲۰۱۰ در استانبول برگزار شد.
- یک اجلاس چهارجانبه فدراسیون روسیه-افغانستان-پاکستان-تاجیکستان در شهر سوچی فدراسیون روسیه در ۱۸ آگست برگزار گردید تا ساحات همکاری برای پیشبرد انکشاف اقتصادی و ثبات در منطقه مورد بحث قرار گیرند.

VII. مشارکت میان دولت افغانستان و جامعه بین المللی

معیار: حمایت منسجم جامعه بین المللی برای اولویت های افغانستان در چهارچوب هماهنگی به رهبری افغانها

شاخص های پیشرفت	میزان ها
تناسب گسترده مساعدت ها هم تراز با استراتژی ملی انکشافی افغانستان و اولویت های دولت	<ul style="list-style-type: none"> • دولت افغانستان در حال نهایی سازی بازبینی نهایی دونهها، که سندی برای اندازه گیری و بررسی و تنظیم کمک ها می باشد، است. • دولت و دونهها به مذاکره در مورد معیارها برای تعیین و نظارت بر تعهدات کنفرانسهای لندن و کابل در ارتباط با حصول ۸۰ فیصد کمک ها در راستای برنامه های اولویت ملی و مصرف ۵۰ فیصد کمک های انکشافی از طریق دولت ادامه می دهند.
پاسخگویی بهتر در تهیه و تدارک و قراردادهای از طرف دولت و جامعه بین المللی	<ul style="list-style-type: none"> • دولت با جامعه جهانی در مورد چوکات مالی غیربودجوی خویش مشوره نموده است. بحث ها با رویکردی بر نهایی سازی رهنمود عملیاتی برای تمویل مسائل انکشافی خارج از بودجه ادامه دارد. • یک گروه کاری در مورد قراردادهای خارجی ایجاد گشته است. • گروه های کاری تخنیکي ایجاد شده اند تا پروسه های اعطای قراردادها را بررسی نموده و ساحات آسیب پذیر در قبال فساد را شناسایی کنند.

-
• اعضای بورد مشترک نظارت و هماهنگی سند بازیابی شده حیطة اختیارات این بورد را در ۱۵ نوامبر ۲۰۱۰ به تصویب رساند. •	تقویت بورد مشترک نظارت و هماهنگی برای کمک به روند کابل و منحيث ذریعه تسهیل تجدید نظر منظم بر پیشرفت در اولویت های افغانستان و تعهدات دو جانبه
-

VIII. مبارزه با مواد مخدر

معیار: گرایش دوامدار در کاهش کشت کوکنار، تولید مواد مخدر و اعتیاد به مواد مخدر

میزان ها	شاخص های پیشرفت
<ul style="list-style-type: none"> • میزان کشت تریاک در سال ۲۰۱۰ ثابت باقی ماند و ۱۲۳۰۰۰ هکتار بود که از اوج آن در سال ۲۰۰۷ که ۱۹۳۰۰۰ هکتار بود کاهش داشت، و ۹۸ فیصد کشت آن در نه ولایت در جنوب و غرب کشور صورت گرفت. • مجموع تولید تریاک در سال ۲۰۱۰ به مقدار ۳۶۰۰ متریک تن تخمین زده می شود، که در مقایسه با سال ۲۰۰۹ به میزان ۴۸ فیصد کاهش داشته است. این کاهش به دلیل شیوع یک نوع عفونت گیاهی در ولایات هلمند و قندهار که بیشترین کشت کوکنار در آنها صورت می گیرد بوده است. • یک سروی در سال ۲۰۱۰ در افغانستان نشان داد که تعداد افرادی که به شکل منظم تریاک استفاده می کنند از سال ۲۰۰۵ به میزان ۵۳ فیصد افزایش داشته است، و از ۱۵۰۰۰۰ به ۲۳۰۰۰۰ نفر رسیده 	<p>کاهش کشت کوکنار، تولید مواد مخدر و میزان اعتیاد</p> <p>افزایش ممانعت موثر و تلاش ها برای مبارزه با قاچاق</p>

است، درحالیکه تعداد کسانی که از هروئین استفاده می کنند از ۵۰۰۰۰ به ۱۲۰۰۰۰ نفر رسیده است، که یک افزایش ۱۴۰ فیصدی می باشد.

- در سال ۲۰۱۰، پولیس مبارزه با مواد مخدر ۱۲۷۷ عملیات را انجام داد که منجر به توقیف ۵۱۹۹۹ کیلوگرام تریاک، تقریباً ۷۰۰۰ کیلوگرام هروئین، ۶۵۰۰۰ کیلوگرام چرس، ۳۴۰۰ کیلوگرام مورفین و ۱۷۹۸۷۵ کیلوگرام مواد کیمیاوی ساخت مواد مخدر شد. شصت و چهار لابراتوار تولید مواد مخدر از بین برده شدند. در مجموع ۱۱۸۶ مظنون، به شمول ۱۰ تبعه خارجی، دستگیر شدند.

- این ممنوعیت تحت عملیات ابتکار ارتباطات منطقوی هدفمند برای مبارزه با قاچاق، و ارائه آموزش و مهارت (TARCET II) به طور کلی در سال ۲۰۱۰ منجر به توقیف ۱۶۳۰ کیلوگرام ماده استیک آنهیراید در افغانستان، ۳۳۸۳ کیلوگرام از آن در ایران و ۲۱۰۰۰ کیلوگرام از آن در پاکستان شده است. عملیات ابتکار ارتباطات منطقوی هدفمند برای مبارزه با قاچاق، و ارائه آموزش و مهارت (TARCET II) در سپتمبر ۲۰۱۰ آغاز شد.

- به دلیل کشت باثبات تریاک در دو سال گذشته، رقم مربوط به این شاخص در حال حاضر در دسترس نمی باشد.

افزایش زراعت مشروع و سرمایه
گزاری خصوصی مربوط در مناطقی
که قبلاً برای زرع کوکنار به کار می
رفت

